

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2025 р.

ЗАКОН УКРАЇНИ

Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)

Верховна Рада України п о с т а н о в л я є:

I. Внести зміни до таких законодавчих актів України:

1. У статті 32 Кодексу законів про працю України (Відомості Верховної Ради УРСР, 1971 р., додаток до № 50, ст. 375):

1) частину шосту викласти в такій редакції:

“Працівник, який повідомив про можливі факти корупційних або пов’язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України “Про запобігання корупції”, про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, вчинених іншою особою, не може бути звільнений чи змушений до звільнення, притягнутий до дисциплінарної відповідальності у зв’язку з таким повідомленням або підданий іншим негативним заходам впливу, або загрозі таких заходів впливу. Викривачі користуються також іншими правами та гарантіями захисту, встановленими Законом України “Про запобігання корупції”. Викривачі у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення користуються також іншими правами та гарантіями захисту, встановленими Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”.”;

2) доповнити статтю частинами такого змісту:

“Працівник суб’єкта первинного фінансового моніторингу, який повідомив керівника або працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу суб’єкта первинного фінансового моніторингу або суб’єкта первинного фінансового моніторингу, що здійснює свою діяльність одноосібно (без створення юридичної особи), чи суб’єкта державного фінансового моніторингу про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, не може бути звільнений чи змушений до звільнення, притягнутий до дисциплінарної відповідальності у зв’язку з таким повідомленням або підданий іншим негативним заходам впливу, або загрозі таких заходів впливу.

Аналогічні гарантії поширюються на працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу у суб’єкті первинного фінансового моніторингу, який надав інформацію до центрального органу, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на виконання вимог Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”.”.

2. У Кодексі України про адміністративні правопорушення (Відомості Верховної Ради УРСР, 1984 р., додаток до № 51, ст. 1122):

1) статтю 41 доповнити частинами такого змісту:

“Примушування працівника до звільнення, притягнення його до дисциплінарної відповідальності або піддання іншим негативним заходам впливу, або загрозі таких заходів впливу у зв’язку з наданням ним, як працівником, відповідальним за проведення фінансового моніторингу у суб’єкті первинного фінансового моніторингу, інформації до центрального органу, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на виконання вимог Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, чи у зв’язку з повідомленням працівником керівника або працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу суб’єкта первинного фінансового моніторингу, або суб’єкта первинного фінансового моніторингу, що здійснює свою діяльність одноосібно (без створення юридичної особи), чи суб’єкта державного фінансового моніторингу про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом,

фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення —

тягнуть за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності, самозайнятих осіб від тридцяти до ста неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Повторне протягом року вчинення порушення, передбаченого частиною восьмою цієї статті, за яке особу вже було піддано адміністративному стягненню,

— тягне за собою накладення штрафу на посадових осіб підприємств, установ і організацій незалежно від форми власності, громадян — суб'єктів підприємницької діяльності, самозайнятих осіб від ста до трьохсот неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.”;

2) у статті 221 слова і цифри “сьомою статті 41” замінити словами і цифрами “сьомою — дев'ятою статті 41”;

3) у пункті 1 частини першої статті 255 абзац “суб'єктів державного фінансового моніторингу, які виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу (частина перша статті 166⁹, стаття 188³⁴)” викласти в такій редакції:

“суб'єктів державного фінансового моніторингу, які виконують функції державного регулювання і нагляду за відповідними суб'єктами первинного фінансового моніторингу (частини восьма та дев'ята статті 41, частина перша статті 166⁹, стаття 188³⁴);”.

3. У Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25—26, ст. 131):

1) абзац перший частини першої статті 172 викласти у такій редакції:

“1. Незаконне звільнення працівника з роботи з особистих мотивів чи у зв'язку з повідомленням ним як викривачем про вчинення іншою особою корупційного або пов'язаного з корупцією правопорушення, інших порушень Закону України “Про запобігання корупції”, або у зв'язку з наданням ним, як працівником, відповідальним за проведення фінансового моніторингу у суб'єкті первинного фінансового моніторингу, інформації до центрального органу, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення на виконання вимог Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, чи у зв'язку з повідомленням працівником керівника або працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу суб'єкта первинного фінансового моніторингу, або суб'єкта первинного

фінансового моніторингу, що здійснює свою діяльність одноосібно (без створення юридичної особи), чи суб'єкта державного фінансового моніторингу про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також інше грубе порушення законодавства про працю —

караються штрафом від двох тисяч до трьох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років, або виправними роботами на строк до двох років, або пробаційним наглядом на той самий строк.”;

2) доповнити статтею 206¹ такого змісту:

“Стаття 206¹. Протидія виконанню обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу

1. Протидія виконанню обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу, тобто протиправна вимога припинити виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу чи обмежити його, поєднана з погрозою насильства над працівником суб'єкта первинного фінансового моніторингу або близькими йому особами, пошкодження чи знищення їхнього майна, —

караються штрафом від десяти тисяч до п'ятнадцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

2. Ті самі дії, якщо вони перешкодили запобігання кримінальному правопорушенню, були вчинені повторно, або за попередньою змовою групою осіб, або з погрозою вбивства чи заподіяння тяжких тілесних ушкоджень, або поєднані з насильством, що не є небезпечним для життя і здоров'я, або з пошкодженням чи знищенням майна, —

караються штрафом від п'ятнадцяти тисяч до двадцяти п'яти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян або обмеженням волі на строк від трьох до п'яти років, або позбавленням волі на строк від трьох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого.

3. Протидія виконанню обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу, вчинена організованою групою, або службовою особою з використанням службового становища, або поєднана з насильством, небезпечним для життя чи здоров'я, або така, що заподіяла велику шкоду, караються позбавленням волі на строк від шести до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади або займатися певною діяльністю на строк до трьох років або без такого та з конфіскацією майна.

Примітка. Великою шкодою вважається шкода, якщо вона у п'ятсот і більше разів перевищує неоподатковуваний мінімум доходів громадян.”.

4. Абзац третій частини другої статті 77 Кодексу адміністративного судочинства України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436) викласти в такій редакції:

“У справах щодо застосування суб'єктом владних повноважень чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, зменшення розміру заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або його близькими особами про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України “Про запобігання корупції”, про можливі факти порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення іншою особою обов'язок доказування, що прийняті рішення, вчинені дії є правомірними і не були мотивовані діями позивача чи його близьких осіб щодо здійснення цього повідомлення, покладається на відповідача.”.

5. У Цивільному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436):

1) частину третю статті 81 викласти в такій редакції:

“3. У справах щодо застосування керівником або роботодавцем чи створення ним загрози застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, зменшення розміру заробітної плати тощо) у зв'язку з повідомленням ним або його близькими особами про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України “Про запобігання корупції”, про можливі факти порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення іншою особою обов'язок доказування, що прийняті рішення, вчинені дії є правомірними і не були мотивовані діями позивача чи його близьких осіб щодо здійснення цього повідомлення, покладається на відповідача.”;

2) абзац другий частини десятої статті 150 викласти в такій редакції:

“Зазначене обмеження не поширюється на забезпечення позову шляхом зупинення рішень, актів керівника або роботодавця про застосування негативних заходів впливу до позивача (звільнення, примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності, переведення, атестація, зміна умов праці, відмова в

призначенні на вищу посаду, відмова в наданні відпустки, відсторонення від роботи чи посади, будь-яка інша форма дискримінації позивача тощо) у зв'язку з повідомленням ним або його близькими особами про можливі факти корупційних або пов'язаних з корупцією правопорушень, інших порушень Закону України “Про запобігання корупції”, про можливі факти порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.”.

6. У Законі України “Про банки і банківську діяльність” (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 5—6, ст. 30 із наступними змінами):

1) статтю 61 доповнити частиною такого змісту:

“Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, має право у порядку спеціального доступу або електронної інформаційної взаємодії між реєстрами надавати з Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб отриману від банків інформацію, що становить банківську таємницю, центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Національному антикорупційному бюро України, Бюро економічної безпеки України, Національному агентству з питань запобігання корупції, органам державної виконавчої служби та приватним виконавцям у порядку, встановленому Положенням про Реєстр рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб, порядок його створення і ведення, затвердженим відповідно до Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”.”;

2) у статті 62:

у пункті 4 частини першої:

у підпункті “е” слово і цифри “статтею 39³” замінити словами і цифрами “статтями 39² і 39³”;

доповнити пункт підпунктами “є” і “ж” такого змісту:

“є) у випадках та в обсязі, визначених статтею 69 Податкового кодексу України;

ж) у випадках та в обсязі, визначених статтею 38 Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”.”;

абзац третій частини сьомої викласти в такій редакції:

“центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, — про відкриття та/або закриття рахунків/електронних гаманців, укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа відповідно до статті 69 Податкового кодексу України та статті 38 Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, щодо виявлених фактів володіння фізичною (юридичною) особою — резидентом України часткою в іноземній юридичній особі відповідно до статті 39² Податкового кодексу України, а також у випадках, передбачених статтею 39³ Податкового кодексу України;”;

3) статтю 62² доповнити частиною такого змісту:

“Національний банк України для цілей ведення Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб відповідно до статті 38 Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” зобов’язаний надавати центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення про відкриття та/або закриття рахунків/електронних гаманців фізичних осіб, які Національний банк України веде відповідно до Закону України “Про Національний банк України” (за винятком інформації про рахунки в цінних паперах, які Національний банк України веде під час провадження депозитарної діяльності Національного банку України).”;

4) в абзаці другому пункту 7 частини першої статті 73 цифри “7950” замінити цифрами “13600”.

7. Частину другу статті 2 Закону України “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності” (Відомості Верховної Ради України, 2007 р., № 29, ст. 389 із наступними змінами) після слів “державного контролю за дотриманням вимог законодавства у сферах електронної ідентифікації та електронних довірчих послуг” доповнити словами “, державного регулювання та нагляду у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.”.

8. Пункт 26 частини першої статті 14 Закону України “Про безоплатну правничу допомогу” (Відомості Верховної Ради України, 2011 р., № 51, ст. 577 із наступними змінами) викласти в такій редакції:

“26) викривачі у зв’язку з повідомленням ними інформації про корупційне або пов’язане з корупцією правопорушення, а також викривачі у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних

злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення у зв'язку з повідомленням ними інформації про порушення у цій сфері — на всі види правничих послуг, передбачених частиною другою статті 13 цього Закону, з питань, пов'язаних із захистом їхніх прав у зв'язку з таким повідомленням;”.

9. У Законі України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань” (Відомості Верховної Ради України, 2016 р., № 2, ст. 17 із наступними змінами):

1) частину другу статті 5 доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

“Міністерство юстиції України здійснює свої повноваження безпосередньо та/або через утворені ним територіальні органи.”;

2) у статті 9:

пункт 4 частини першої викласти у такій редакції:

“4) повідомлень про виявлені розбіжності у відомостях про кінцевих бенефіціарних власників та/або структуру власності юридичної особи, результатів перевірки таких розбіжностей у випадках, встановлених Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”;”;

у частині другій:

пункти 9 та 9¹ викласти у такій редакції:

“9) інформація про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи (крім юридичних осіб, зазначених у частині восьмій статті 5¹ Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”): прізвище (за наявності), ім'я, по батькові (за наявності), дата народження, країна громадянства (підданства), а в разі, якщо кінцевий бенефіціарний власник — іноземець є громадянином (підданим) декількох країн, — усі країни його громадянства (підданства), серія (за наявності) та номер документа (документів), що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство), зокрема, але не виключно, паспорта громадянина України для виїзду за кордон, унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності), місце постійного проживання, реєстраційний номер облікової картки платника податків (за наявності), характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу); відмітка про можливу недостовірність інформації про кінцевого бенефіціарного власника.

У разі відсутності в юридичної особи кінцевого бенефіціарного власника вноситься відмітка про зазначення у структурі власності юридичної особи обгрунтованої причини його відсутності;

9¹) структура власності юридичної особи (крім юридичних осіб, зазначених у частині восьмій статті 5¹ Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”) за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства; відмітка про можливу недостовірність структури власності юридичної особи; відмітка про визнання Національним банком України структури власності юридичної особи, державне регулювання та нагляд за діяльністю якої здійснює Національний банк України, непрозорою (прозорою);”;

3) у статті 15:

у частині першій:

у пункті 13¹ слова “одного місяця” замінити словами “трьох місяців”;

доповнити новим пунктом 13² такого змісту:

“13²) нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації створення юридичної особи, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру), має бути засвідчена не раніше трьох місяців до дати її подання для проведення державної реєстрації.”;

4) у статті 17:

у частині першій:

пункт 10 викласти у такій редакції:

“10) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі створення юридичної особи, засновником (засновниками) якої є юридична особа — нерезидент;”;

пункт 17 після слів “структура власності” доповнити словами “юридичної особи”;

пункт 18 виключити.

У зв’язку з цим пункт 19 вважати пунктом 18;

пункт 18 викласти у такій редакції:

“18) нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації створення юридичної особи, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру);”;

у частині третій:

пункт 2 після слів “структура власності” доповнити словами “юридичної особи”;

пункт 3 виключити.

У зв’язку з цим пункт 4 вважати пунктом 3;

пункт 3 викласти у такій редакції:

“3) нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації юридичної особи, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру).”;

у частині четвертій:

пункт 6 викласти у такій редакції:

“6) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі змін, пов’язаних із входженням до складу учасників юридичної особи юридичної особи — нерезидента;”;

пункт 14 викласти у такій редакції:

“14) структура власності юридичної особи за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства, — у разі державної реєстрації змін до відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи;”;

пункт 15 виключити.

У зв’язку з цим пункт 16 вважати пунктом 15;

пункт 15 викласти у такій редакції:

“15) нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації юридичної особи, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим

бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру), — у разі державної реєстрації змін до відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи, що мають наслідком зміни особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, чи зміни відомостей про громадянство (підданство) або відомостей про документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи та відомості про яку вже містяться в Єдиному державному реєстрі.”;

у частині п'ятій:

пункт 4 викласти у такій редакції:

“4) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження, — у разі змін, пов'язаних із входженням до складу учасників товариства з обмеженою відповідальністю, товариства з додатковою відповідальністю юридичної особи — нерезидента.”;

абзаци тринадцятий, чотирнадцятий виключити.

У зв'язку з цим абзаци п'ятнадцятий — дев'ятнадцятий вважати відповідно тринадцятим — сімнадцятим;

доповнити новими абзацами вісімнадцятим — двадцятим такого змісту:

“У разі державної реєстрації змін до відомостей, що містяться в Єдиному державному реєстрі, на підставі рішень, визначених підпунктами “а” і “б” цієї частини, також подаються:

структура власності юридичної особи за формою та змістом, визначеними відповідно до законодавства;

нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації юридичної особи, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру), — у разі зміни особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи.”;

частину двадцять другу виключити;

5) у статті 22:

у частині першій:

у пункті 5 знаки та слова “, — у разі якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації;” виключити;

пункт 6 викласти у такій редакції:

“6) нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації відокремленого підрозділу, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру);”;

у частині другій:

у пункті 6 слова “якщо в Єдиному державному реєстрі немає відповідної актуальної інформації” замінити словами “зміни відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи;”;

пункт 7 викласти у такій редакції:

“7) витяг, виписка чи інший документ з торговельного, банківського, судового реєстру тощо, що підтверджує реєстрацію юридичної особи — нерезидента в країні її місцезнаходження (якщо засновником юридичної особи є юридична особа — нерезидент);”;

пункт 8 викласти у такій редакції:

“8) нотаріально засвідчена або засвідчена кваліфікованим електронним підписом особи, уповноваженої на подання документів для державної реєстрації відокремленого підрозділу, копія документа, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи (крім випадку, коли такий документ оформлений щодо громадянина України із застосування засобів Єдиного державного демографічного реєстру), — у разі змін відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи, що мають наслідком зміни особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи, чи зміни відомостей про громадянство (підданство) або відомостей про документ, що посвідчує особу та підтверджує громадянство (підданство) особи, яка є кінцевим бенефіціарним власником юридичної особи та відомості про яку вже містяться в Єдиному державному реєстрі;”;

б) частину четверту статті 35 викласти у такій редакції:

“4. Внесення засновниками, уповноваженими органами управління юридичної особи до документів, що подаються для державної реєстрації, завідомо недостовірних відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або завідомо недостовірної структури власності юридичної особи тягнуть за собою накладення штрафу на таку юридичну особу у розмірі тридцяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Неподання або несвоєчасне подання державному реєстратору інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи керівником юридичної особи або особою, уповноваженою діяти від імені юридичної особи, тягнуть за собою накладення штрафу на таку юридичну особу в розмірі десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Притягнення юридичних осіб до фінансової відповідальності за порушення, передбачені цією частиною, здійснюється Міністерством юстиції України у встановленому ним порядку шляхом прийняття відповідного рішення, яке не пізніше наступного робочого дня надсилається реєстрованим поштовим відправленням відповідній юридичній особі.

Рішення Міністерства юстиції України про притягнення юридичної особи до фінансової відповідальності є виконавчим документом та має відповідати вимогам до виконавчого документа, передбаченим Законом України “Про виконавче провадження”.

Таке рішення може бути оскаржене до суду відповідно до законодавства протягом місяця з дня його прийняття.

Рішення, яке не було оскаржено у встановлений цим Законом строк, набирає законної сили на наступний день після закінчення строку на його оскарження. Рішення, оскаржене до суду, набирає законної сили з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням.

Штраф підлягає сплаті протягом 15 календарних днів з дня набрання законної сили рішенням про притягнення юридичних осіб до фінансової відповідальності. Суми штрафів зараховуються до державного бюджету.

Якщо штраф не сплачено у строк, встановлений абзацом сьомим цієї частини, таке рішення пред’являється до примусового виконання у порядку та в строки, встановлені Законом України “Про виконавче провадження”.

10. У Законі України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (Відомості Верховної Ради України, 2020 р., № 25, ст. 171 із наступними змінами):

1) у частині першій статті 1:

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) вигодоодержувач (вигодонабувач) трасту або іншого подібного правового утворення — особа або група осіб, яка має право на одержання вигоди та/або доходу від трасту або іншого подібного правового утворення відповідно до умов такого трасту або іншого подібного правового утворення;”;

доповнити пунктом 10¹ такого змісту:

“10¹) викривач у сфері запобігання та протидії — фізична особа, яка за наявності переконання, що інформація є достовірною, повідомила, повідомляє або має намір повідомити керівника або працівника, відповідального за проведення фінансового моніторингу суб'єкта первинного фінансового моніторингу, або суб'єкта первинного фінансового моніторингу, що здійснює свою діяльність одноосібно (без створення юридичної особи), чи суб'єкта державного фінансового моніторингу про можливі факти порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, якщо така інформація стала їй відомою у зв'язку з її трудовою або іншою професійною діяльністю, включаючи щонайменше:

а) осіб, які мають статус працівника, у тому числі державних службовців;

б) самозайнятих осіб;

в) акціонерів, членів органів управління, контролю або нагляду підприємств, зокрема незалежних членів, а також волонтерів, оплачуваних чи неоплачуваних стажерів;

г) осіб, які працюють під керівництвом і наглядом підрядників, субпідрядників або постачальників;

г) осіб, які повідомляють про порушення, отримавши відповідну інформацію в рамках трудових чи професійних відносин, які на момент повідомлення про можливі факти порушення вимог законодавства в сфері запобігання та протидії вже припинені;

д) осіб, які ще не розпочали трудові чи професійні відносини, але отримали інформацію про порушення вимог законодавства в сфері запобігання та протидії під час процесу пошуку, залучення, відбору та найму на вакантні посади в організації;

е) осіб, які вживали активних заходів для збору, підготовки або мали намір здійснити повідомлення про порушення вимог законодавства в сфері запобігання та протидії, навіть якщо повідомлення не було подане;

є) осіб, яких безпідставно вважали викривачами у сфері запобігання та протидії та які зазнали або могли зазнати негативних наслідків у зв'язку з цим.

Захист, передбачений цим Законом, також поширюється на:

а) осіб, які сприяють викривачу у сфері запобігання та протидії у здійсненні повідомлення про порушення вимог законодавства в сфері запобігання та протидії;

б) третіх осіб, пов'язаних із викривачем у сфері запобігання та протидії, зокрема працівників трудового колективу та/або членів сім'ї викривача у сфері запобігання та протидії, стосовно яких застосовуються дисциплінарні

заходи, інші негативні заходи впливу чи заходи дискримінації у зв'язку з повідомленням про порушення вимог законодавства в сфері запобігання та протидії;

в) осіб, які належать викривачу у сфері запобігання та протидії або у яких він працює;”;

доповнити пунктом 20¹ такого змісту:

“20¹) довірчий власник трасту або іншого подібного правового утворення — фізична або юридична особа, яка відповідно до умов такого трасту або іншого подібного правового утворення здійснює управління його діяльністю, активами або майном чи виконує обов'язки адміністратора такого трасту або іншого подібного правового утворення;”;

доповнити пунктом 25¹ такого змісту:

“25¹) засновник трасту або іншого подібного правового утворення — фізична або юридична особа, яка ініціює створення трасту або іншого подібного правового утворення шляхом передачі активів або майнових прав під контроль довірчого власника на користь вигодоодержувача (вигодонабувача) або для визначеної цілі та встановлює умови такого трасту або іншого подібного правового утворення;”;

в абзаці четвертому пункту 30 слово “захисник” замінити словом “протектор”;

доповнити пунктом 52¹ такого змісту:

“52¹) протектор трасту або іншого подібного правового утворення — фізична або юридична особа, яку засновник трасту або іншого подібного правового утворення може призначити для здійснення контролю або нагляду за діяльністю довірчого власника, трасту або іншого подібного правового утворення;”;

пункт 59 після слів “іншими незаконними фінансовими операціями” доповнити словами та цифрами “, а також інформація щодо обліку спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, для яких статтею 10 цього Закону встановлено особливості діяльності;”;

2) частину другу статті 2 доповнити абзацом третім такого змісту:

“Обробка суб'єктами фінансового моніторингу персональних даних для інших цілей, ніж визначені у цьому Законі, не допускається.”;

3) частину першу статті 3 доповнити абзацом чотирнадцятим такого змісту:

“невідворотності покарання та переконливості і пропорційності заходів впливу за порушення вимог щодо конфіденційності або анонімності викривача у сфері запобігання та протидії.”;

4) статтю 4 доповнити частиною третьою такого змісту:

“3. Зміни до цього Закону можуть вноситися виключно законом про внесення змін до цього Закону. Якщо для реалізації положень поданого проєкту закону про внесення змін до цього Закону необхідні законодавчі зміни до інших законодавчих актів, такі зміни викладаються в розділі “Прикінцеві положення” (перехідні положення) проєкту закону про внесення змін до цього Закону.”;

5) у статті 5¹:

назву статті викласти у такій редакції:

“Стаття 5¹. Інформація про кінцевих бенефіціарних власників юридичних осіб та структуру власності юридичних осіб”;

частину третю викласти у такій редакції:

“3. Юридичні особи зобов’язані підтримувати відомості про кінцевого бенефіціарного власника та структуру власності юридичної особи в актуальному стані, повідомляти державного реєстратора юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань про зміни протягом 30 робочих днів з дня їх виникнення та подавати державному реєстратору юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань документи, що підтверджують зазначені зміни, у порядку, визначеному Законом України “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань”.

Юридичні особи, які порушили вимоги цієї частини у зв’язку з неотриманням відповіді на запит інформації, необхідної для подання юридичною особою для внесення або актуалізації в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань інформації про кінцевого бенефіціарного власника та структуру власності, звільняються від відповідальності за таке порушення.”;

частини шосту, сьому викласти у такій редакції:

“6. У разі виявлення органом державної влади, правоохоронним органом, суб’єктом первинного фінансового моніторингу, іншою особою (якщо інформація стосується такої особи) розбіжностей між відомостями про кінцевих бенефіціарних власників юридичної особи та/або структурою власності юридичної особи у Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань та наявною у такого / такої органу / суб’єкта / особи інформацією про кінцевих бенефіціарних власників юридичної особи та/або її структуру власності (зокрема, виявлення неповноти, неточностей чи помилок в інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структурі власності такої особи, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань) такий орган, суб’єкт або особа протягом 10 робочих днів з дня їх виявлення

надсилає повідомлення про виявлені розбіжності держателю Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань.

Повідомлення про виявленні розбіжності є підставою для внесення держателем Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань до зазначеного реєстру відмітки про можливу недостовірність інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи та звернення до юридичної особи з вимогою підтвердити зазначені відомості. Порядок надання юридичною особою документів для підтвердження зазначених відомостей, а також порядок їх розгляду встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб — підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Перевірка інформації, наданої юридичною особою у документах, наданих для підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи, розпочинається протягом 10 робочих днів з дня надання таких документів та здійснюється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб — підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Для здійснення перевірки інформації держатель Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань має право вимагати від юридичної особи надання інформації (у тому числі пояснень), необхідної для встановлення кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи.

Забороняється (крім випадків, передбачених законом) розголошення відомостей про особу, яка надала інформацію про наявність розбіжностей у відомостях про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або

структури власності юридичної особи, що містяться в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, та наявною у такої особи інформацією про кінцевих бенефіціарних власників юридичної особи та/або її структуру власності.

За результатами проведеної перевірки у разі встановлення актуальності інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи держатель Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань протягом п'яти робочих днів з дня закінчення перевірки виключає внесену відмітку про можливу недостовірність інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи, про що повідомляє юридичну особу та особу, яка здійснила повідомлення.

У разі неотримання відповіді на вимогу про підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи протягом 30 робочих днів з дня її направлення або у разі встановлення неактуальності інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структури власності юридичної особи держатель Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань виключає із цього реєстру інформацію про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структуру власності юридичної особи, про що повідомляє юридичну особу та особу, яка здійснила повідомлення.

Держатель Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань здійснює свої повноваження безпосередньо та/або через утворені ним територіальні органи.

7. У разі прийняття Національним банком України рішення про визнання структури власності юридичної особи непрозорою (прозорою) Національний банк України ринку протягом 10 робочих днів з дня прийняття такого рішення направляє повідомлення про це держателю Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань. Таке повідомлення є підставою для внесення держателем Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань до зазначеного реєстру відмітки про визнання Національним банком України структури власності юридичної особи непрозорою (прозорою).”;

у частині восьмій слова “релігійні організації,” та “, відокремлені структурні підрозділи із статусом юридичної особи (крім відокремленого підрозділу іноземної неурядової організації)” виключити”;

б) доповнити статтями 5² — 5⁵ такого змісту:

“Стаття 5². Інформація про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень

1. Довірчий власник трасту або іншого подібного правового утворення — резидент України зобов’язаний:

1) повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про укладення та припинення договору щодо управління або адміністрування трасту або іншого подібного правового утворення;

2) зберігати на території України та надавати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику для включення інформації до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень відомості про траст або інше подібне правове утворення, включаючи інформацію про його кінцевих бенефіціарних власників, а також про адвокатські бюро, адвокатські об’єднання та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально, суб’єктів господарювання, що надають юридичні послуги, бухгалтерів, аудиторів, осіб, що здійснюють консультування з питань оподаткування, інших осіб, які надають послуги такому трасту або іншому подібному правовому утворенню на договірній основі з питань забезпечення його діяльності або управління ним;

3) повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику про зміни в інформації про траст або інше подібне правове утворення, включаючи інформацію про його кінцевих бенефіціарних власників.

2. Довірчий власник трасту або іншого подібного правового утворення — нерезидент України зобов’язаний:

1) повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про намір вступити в ділові відносини на території України або придбати нерухоме майно на території України від імені трасту або іншого подібного правового утворення, а також про розірвання ділових відносин на території України або продаж нерухомого майна на території України від імені такого трасту або іншого подібного правового утворення;

2) зберігати на території України та надавати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, для включення інформації до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень відомості про траст або інше подібне правове утворення, включаючи інформацію про його кінцевих бенефіціарних власників, а також про адвокатські бюро, адвокатські об’єднання та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально, суб’єктів господарювання, що надають юридичні послуги, бухгалтерів, аудиторів,

осіб, що здійснюють консультивання з питань оподаткування, інших осіб, які надають послуги такому трасту або іншому подібному правовому утворенню на договірній основі з питань забезпечення його діяльності або управління ним;

3) повідомляти центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про зміни в інформації про траст або інше подібне правове утворення, включаючи інформацію про його кінцевих бенефіціарних власників.

3. Повідомлення про укладення або припинення договору щодо управління або адміністрування трасту або іншого подібного правового утворення, відомості про такий траст або інше подібне правове утворення надсилаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом 30 календарних днів з дня укладення або припинення договору.

Повідомлення про намір вступити в ділові відносини на території України або придбати нерухоме майно на території України від імені трасту або іншого подібного правового утворення та відомості про такий траст або інше подібне правове утворення надсилаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, до моменту вступу у ділові відносини або придбання нерухомого майна.

Повідомлення про розірвання ділових відносин на території України або продаж нерухомого майна на території України від імені трасту або іншого подібного правового утворення надсилаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом 30 календарних днів з дня розірвання ділових відносин або продажу нерухомого майна.

Повідомлення про зміни в інформації про траст або інше подібне правове утворення, включаючи інформацію про його кінцевих бенефіціарних власників, а також про адвокатські бюро, адвокатські об'єднання та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально, суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги, бухгалтерів, аудиторів, осіб, що здійснюють консультивання з питань оподаткування, інших осіб, які надають послуги такому трасту з питань забезпечення його діяльності або управління ним на договірній основі надсилаються до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, протягом 30 робочих днів з дня виникнення таких змін.

Форма і порядок надсилання повідомлень, зазначених в абзацах першому — четвертому цієї частини, а також перелік документів для підтвердження відомостей про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання)

доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Стаття 5³. Реєстр кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень

1. Реєстр кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень є інформаційно-комунікаційною системою, що призначена для обліку інформації про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень.

Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, створює та веде Реєстр кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Об'єктами Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень є інформація про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень.

Порядок створення та ведення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень визначає вимоги до адміністратора, створювачів реєстрової інформації, публічних реєстраторів, порядок реєстрації інформації в цьому Реєстрі та її ідентифікації, спосіб (процес) створення створювачем реєстрової інформації, види реєстрових даних, строки внесення інформації про об'єкти реєстру до цього Реєстру, види та матеріальні форми документів, що створюються під час ведення цього Реєстру, форми і порядок отримання реєстрової інформації, права та обов'язки користувачів цього Реєстру.

2. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, є держателем, адміністратором реєстрової інформації Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень.

Власником Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень, у тому числі його програмно-технічних засобів та виключних майнових прав на його програмне забезпечення, є держава в особі держателя цього Реєстру.

Реєстр кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень ведеться на програмно-апаратному комплексі засобами інформаційно-комунікаційної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і електронну інформаційну взаємодію з іншими інформаційно-комунікаційними системами, що становлять інформаційний ресурс держави.

Інформаційно-комунікаційна система для ведення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень повинна мати побудовану комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю. Технічні та програмні засоби ведення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень повинні забезпечувати: можливість внесення публічним реєстратором Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень даних з повідомлень, отриманих відповідно до частини третьої статті 5² цього Закону; можливість адаптування, зміни, поновлення, знеособлення, видалення даних з Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень публічним реєстратором Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень на підставі повідомлень фізичних та юридичних осіб, визначених у частинах першій та другій статті 5² цього Закону, судового рішення, що набрало законної сили, приписів Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у сфері захисту персональних даних, а також у випадках, передбачених нормативно-правовими актами з питань ведення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень; розмежування права доступу та надання спеціального доступу користувачам, облік дій користувачів щодо обробки даних Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень, а також витягів з цього Реєстру; захист персональних даних згідно із Законом України “Про захист персональних даних”; захист інформації згідно із Законом України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”; збереження, нерозголошення і невикористання у своїх інтересах або інтересах третіх осіб, крім випадків, передбачених законом, інформації з обмеженим доступом.

Створювачем реєстрової інформації Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень є довірчі власники трасту або іншого подібного правового утворення та публічні реєстратори.

Фінансове забезпечення створення програмно-технічних засобів Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень, а також його функціонування здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

3. Адміністратор для створення та ведення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень: здійснює заходи із створення, впровадження, ведення та адміністрування цього Реєстру; здійснює проведення технічних і технологічних заходів для забезпечення роботи Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень; здійснює обслуговування технічного комплексу Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень; здійснює заходи із створення, модифікації,

впровадження та супроводу програмного забезпечення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень; відповідає за збереження та захист Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень, реєстрових даних та інформації; забезпечує технічну взаємодію з іншими реєстрами, зокрема реєстрами третіх країн; забезпечує проведення технічних та технологічних заходів з надання, блокування та анулювання доступу до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень, що здійснюються у порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення; здійснює інші повноваження, передбачені Законом України “Про публічні електронні реєстри” та цим Законом.

Публічними реєстраторами є посадові особи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, які відповідають вимогам, визначеним статтею 15 Закону України “Про публічні електронні реєстри”, а також кваліфікаційним вимогам, визначеним Порядком створення і ведення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень.

4. До Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень включаються такі дані:

повне найменування трасту або іншого подібного правового утворення;

мета та цілі діяльності трасту або іншого подібного правового утворення;

об’єкти управління, що належать трасту або іншому подібному правовому утворенню на території України (за наявності);

країна заснування, місцезнаходження трасту або іншого подібного правового утворення;

ідентифікаційний номер (за наявності), що траст або інше подібне правове утворення використовує при поданні податкових декларацій та інших податкових документів до податкових органів у країні, резидентом якої він є;

прізвище (за наявності), ім’я та по батькові (за наявності), країна громадянства та постійного місця проживання, дата народження, характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу) кінцевих бенефіціарних власників (крім довірчих власників трастів або інших подібних правових утворень);

прізвище (за наявності), ім’я та по батькові (за наявності), дата народження, характер, міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного

володіння (вигоди, інтересу, впливу) у трасті або іншому подібному правовому утворенні, номер (та за наявності — серію) паспорта (або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів), дату видачі та орган, що його видав, реєстраційний номер облікової картки платника податків або номер (та за наявності — серію) паспорта громадянина України, в якому проставлено відмітку про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків, чи номер паспорта із записом про відмову від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків в електронному безконтактному носії для резидентів України, відомості про країну громадянства та постійного місця проживання, а також відомості про місце проживання або місце перебування на території України для резидентів України або відомості про країну громадянства та постійного місця проживання і місце проживання чи тимчасового перебування на території України (за наявності) для нерезидентів України, поштову адресу довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення — фізичної особи;

повне найменування, місцезнаходження, ідентифікаційний код згідно з Єдиним державним реєстром підприємств та організацій України для резидентів України або ідентифікаційний номер (у разі наявності), що нерезидент використовує при поданні податкових декларацій та інших податкових документів до податкових органів у країні, резидентом якої він є, для нерезидентів України, відомості про виконавчий орган (органи управління), поштова адреса, прізвище (за наявності), ім'я та по батькові (за наявності), країна громадянства та постійного місця проживання, дата народження, характер та міра (рівень, ступінь, частка) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу) кінцевих бенефіціарних власників довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення — юридичної особи;

відомості про адвокатські бюро, адвокатські об'єднання та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально, суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги, бухгалтерів, аудиторів, осіб, що здійснюють консультування з питань оподаткування, інших осіб, які надають послуги такому трасту або іншому подібному правовому утворенню на договірній основі з питань забезпечення його діяльності або управління ним.

Якщо в повідомленні довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення зазначається інформація про неможливість визначити фізичних осіб, які є вигодоодержувачами (вигодонабувачами) трасту або іншого подібного правового утворення, у реєстрі зазначаються відомості про групу осіб, яка зазначена у повідомленні та яка має право на одержання вигоди та/або доходу від трасту або іншого подібного правового утворення відповідно до умов такого трасту або іншого подібного правового утворення.

До Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень не вносяться відомості, що становлять державну таємницю. Інформація в Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень зберігається не менше 5 років з дня припинення договору щодо управління або адміністрування трасту або іншого подібного правового утворення, розірвання ділових відносин на території України або продажу нерухомого майна на території України від імені трасту або іншого подібного правового утворення.

Строк зберігання інформації в Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень може бути продовжено, але не більше ніж на п'ять додаткових років, якщо таке продовження буде визнано необхідним для цілей запобігання, виявлення, аналізу, розслідування або судового розгляду легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, фінансування зброї масового знищення, а також кримінальних правопорушень, що передували легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом.

5. Днем початку функціонування Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень є день опублікування центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення в газеті "Урядовий кур'єр" про початок функціонування програмного забезпечення Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень.

Стаття 5⁴. Доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень

1. Доступ користувачам до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень надається держателем та адміністратором цього Реєстру у порядку, встановленому Порядком його створення і введення.

Користувачами Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших правових утворень є особи, яким надається спеціальний доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших правових утворень відповідно до частин другої, третьої та п'ятої цієї статті.

2. Спеціальний доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень мають податкові органи (центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) для виконання функцій, покладених на них Податковим кодексом України, суб'єкти державного фінансового моніторингу для забезпечення здійснення заходів нагляду (контролю) у сфері запобігання та протидії, центральний орган виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню

тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, у межах виконання його повноважень, Національне агентство України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, у межах виконання його повноважень, державні та приватні виконавці, у межах виконання своїх повноважень, органи прокуратури України, Національне антикорупційне бюро України, Бюро економічної безпеки України, Державне бюро розслідувань, Національна поліція України, Служба безпеки України під час здійснення досудового розслідування легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, фінансування зброї масового знищення, а також кримінальних правопорушень, що передували легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, Національне агентство з питань запобігання корупції, у межах виконання його повноважень, суб'єкти первинного фінансового моніторингу для здійснення належної перевірки клієнтів відповідно до статті 11 цього Закону.

Дані, які містяться в Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень, повинні оброблятися із вжиттям належних технічних та організаційних заходів у такий спосіб, що гарантує їх належну конфіденційність та безпеку, включаючи захист від несанкціонованої або неправомірної обробки, випадкової втрати, знищення або пошкодження.

Будь-яке використання користувачами, зазначеними в абзаці першому цієї частини, даних з Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень для цілей інших, ніж передбачені абзацом першим цієї частини, вважається несанкціонованими діями щодо інформації в Реєстрі.

3. Будь-якій фізичній чи юридичній особі, яка може підтвердити наявність законного інтересу, а також будь-якій фізичній чи юридичній особі, яка подала письмовий запит щодо трасту або іншого подібного правового утворення і яка спільно з таким трастом або іншим подібним правовим утворенням здійснює контроль за іншою юридичною особою, або юридичній особі, контроль якої здійснює такий траст або інше подібне правове утворення, надається спеціальний доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень для користування інформацією про прізвище (за наявності), ім'я та по батькові (за наявності), країну громадянства та постійного місця проживання, дату народження, характер та міру (рівень, ступінь, частку) бенефіціарного володіння (вигоди, інтересу, впливу) кінцевого бенефіціарного власника відповідного трасту або іншого подібного правового утворення.

4. Особами, які можуть підтвердити наявність законного інтересу, вважаються:

1) журналісти, працівники суб'єктів у сфері медіа, діяльність яких пов'язана із запобіганням та протидією легалізації (відмиванню) доходів,

одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також кримінальним правопорушенням, що передують легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

2) громадські об'єднання, діяльність яких пов'язана із запобіганням та протидією легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, а також кримінальним правопорушенням, що передують легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

3) фізичні або юридичні особи, які мають намір вступити у договірні відносини з трастом або іншим подібним правовим утворенням в особі їхнього довірчого власника та потребують отримання інформації з Реєстру кінцевих бенефіціарних власників або інших подібних правових утворень з метою запобігання використанню таких договірних відносин для відмивання (легалізації) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, а також вчинення інших кримінальних правопорушень, що передують легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом;

4) зобов'язані суб'єкти третіх країн, які можуть підтвердити наявність потреби у доступі до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень для здійснення належної перевірки клієнта відповідно до вимог законодавства країни реєстрації таких суб'єктів;

5) компетентні органи третіх країн, уповноважені на здійснення досудового розслідування легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, фінансування розповсюдження зброї масового знищення, а також кримінальних правопорушень, що передували легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, які можуть підтвердити наявність потреби у доступі до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень для здійснення своїх повноважень у рамках конкретного кримінального провадження відповідно до вимог законодавства країни знаходження таких органів;

б) постачальники інформаційних продуктів у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, якщо такі інформаційні продукти розроблені на основі інформації, зазначеної у частині четвертій статті 5³ цього Закону, або містять таку інформацію та призначені виключно для використання зобов'язаними суб'єктами або компетентним органам третіх країн, якщо такі постачальники інформаційних продуктів можуть підтвердити наявність потреби у доступі до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників та інших

подібних правових утворень у контексті виконання контракту з зобов'язаними суб'єктами або компетентними органами третіх країн.

5. Адміністратор Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень надає кінцевим бенефіціарним власникам трастів або інших правових утворень спеціальний доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників або інших правових утворень для користування інформацією про надсилання запитів щодо них користувачами, зазначеними у частині третій цієї статті.

Адміністратор Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень вживає заходів щодо унеможливлення ідентифікації користувачів, зазначених у пунктах 1 та 2 частини четвертої цієї статті, яким було надано спеціальний доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень. При цьому кінцевим бенефіціарним власникам трастів або інших подібних правових утворень надається спеціальний доступ до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників або інших подібних правових утворень для користування інформацією про рід діяльності цих користувачів.

Адміністратор Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень не розкриває кінцевим бенефіціарним власникам також інформацію про надання спеціального доступу до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших правових утворень користувачам, зазначеним у пункті 5 частини четвертої цієї статті, до того часу, поки це необхідно в інтересах здійснення досудового розслідування.

Користувачі, зазначені у пункті 5 частини четвертої цієї статті, у запиті про надання доступу до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень повинні зазначити період, протягом якого вони вимагають від адміністратора цього Реєстру утримуватися від розкриття інформації про надання їм такого доступу, а також причини такого утримання. Період обмеження спеціального доступу кінцевого бенефіціарного власника до Реєстру кінцевих бенефіціарних власників або інших подібних правових утворень для отримання інформації про запити користувачів, зазначених у пункті 5 частини четвертої цієї статті, не може перевищувати 5 років. Такий період може бути продовжений за обґрунтованим запитом користувачів, зазначених у пункті 5 частини четвертої цієї статті, на 1 рік. Подальше продовження періоду обмеження спеціального доступу кінцевих бенефіціарних власників до інформації про запити користувачів, зазначених у пункті 5 частини четвертої цієї статті, здійснюється у разі подання цими користувачами окремого обґрунтованого запиту.

Стаття 5⁵. Інформація про розбіжності у Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень

1. У разі виявлення органом державної влади, правоохоронним органом, суб'єктом первинного фінансового моніторингу, іншою особою (якщо інформація стосується такої особи) розбіжностей між відомостями про кінцевих бенефіціарних власників трасту або іншого подібного правового утворення у Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень та наявною у такого / такої органу / суб'єкта / особи інформацією про кінцевих бенефіціарних власників такого трасту або іншого подібного правового утворення (зокрема, виявлення неповноти, неточностей чи помилок в інформації про кінцевого бенефіціарного власника такого трасту або іншого подібного правового утворення, що міститься в Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень) такий орган, суб'єкт або особа протягом 10 робочих днів з дня їх виявлення надсилає повідомлення про виявлені розбіжності держателю Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень.

Забороняється (крім випадків, передбачених законом) розголошення відомостей про особу, яка надала інформацію про наявність розбіжностей між відомостями про кінцевих бенефіціарних власників трасту або іншого подібного правового утворення у Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень та наявною у неї інформацією про кінцевих бенефіціарних власників такого трасту або іншого подібного правового утворення.

2. Повідомлення про виявлені розбіжності є підставою для внесення держателем Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень до зазначеного Реєстру відмітки про можливу недостовірність інформації про кінцевого бенефіціарного власника та звернення до довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення з вимогою підтвердити зазначені відомості. Порядок надання довірчим власником трасту або іншого подібного правового утворення документів для підтвердження зазначених відомостей, а також порядок їх розгляду встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

3. Перевірка інформації, наданої довірчим власником трасту або іншого подібного правового утворення у документах, наданих для підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника, розпочинається протягом 10 робочих днів з дня надання таких документів та здійснюється у порядку, встановленому центральним органом виконавчої

влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Для здійснення перевірки інформації центральний орган виконавчої влади, що реалізує податкову політику, має право вимагати від довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення надання інформації (у тому числі пояснень), необхідної для встановлення кінцевого бенефіціарного власника, надання копій документів.

4. За результатами проведеної перевірки у разі встановлення актуальності інформації про кінцевого бенефіціарного власника трасту або іншого подібного правового утворення держатель Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень протягом п'яти робочих днів з дня закінчення перевірки виключає внесену відмітку про можливу недостовірність інформації про кінцевого бенефіціарного власника, про що повідомляє довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення та особу, яка здійснила повідомлення.

У разі неотримання відповіді на вимогу про підтвердження відомостей про кінцевого бенефіціарного власника протягом 30 робочих днів з дня її направлення або у разі встановлення неактуальності інформації про кінцевого бенефіціарного власника держатель Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень виключає з Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень інформацію про кінцевого бенефіціарного власника, про що повідомляє довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення та особу, яка здійснила повідомлення.”;

7) у пункті 7 частини другої статті 6:

підпункт “е” після слів “юридичної особи” доповнити словами “, в тому числі, довірчі власники трасту або іншого подібного правового утворення — резиденти”;

доповнити підпунктом “і” такого змісту:

“і) суб’єкти господарювання, які здійснюють зберігання або торгівельну діяльність культурними цінностями через вільні порти та/або надають посередницькі послуги в такій торгівельній діяльності”;

8) у частині п’ятій статті 7:

абзац третій після слів “Кабінетом Міністрів України” доповнити словом “, зокрема”;

доповнити абзацом шістнадцятим такого змісту:

“клієнтів, стосовно яких з Реєстру кінцевих бенефіціарних трастів або інших подібних правових утворень виключено інформацію про кінцевого

бенефіціарного власника трасту або іншого подібного правового утворення.”;

9) у статті 8:

абзац перший частини першої після слів “внутрішні документи з питань фінансового моніторингу)” доповнити словами “, що затверджуються вищим органом управління такого суб’єкта первинного фінансового моніторингу,”;

у частині другій:

пункт 8¹ викласти у такій редакції:

“8¹) повідомляти в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб — підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної відповідно до законодавства іноземної держави, за погодженням з центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, держателя Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань про виявлення розбіжностей між отриманими ним в результаті здійснення належної перевірки та розміщеними в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань відомостями про кінцевих бенефіціарних власників юридичних осіб та/або структури власності юридичних осіб (зокрема, про виявлення неповноти, неточностей чи помилок в інформації про кінцевого бенефіціарного власника юридичної особи та/або структурі власності юридичної особи, що міститься в Єдиному державному реєстрі юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань) — протягом 10 робочих днів з дня виявлення розбіжностей.

Держатель Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань не пізніше десятого робочого дня місяця, наступного за місяцем, у якому йому передано інформацію про виявлені розбіжності, передає інформацію про такого суб’єкта первинного фінансового моніторингу та виявлені ним розбіжності (включаючи копії матеріалів, переданих держателю Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань таким суб’єктом первинного фінансового моніторингу) до спеціально уповноваженого органу у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері державної реєстрації юридичних осіб, громадських формувань, що не мають статусу юридичної особи, фізичних осіб — підприємців та відокремлених підрозділів юридичної особи, утвореної

відповідно до законодавства іноземної держави, та центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;”;

доповнити пунктом 8² такого змісту:

“8²) повідомляти в порядку, встановленому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, держателя Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень про виявлення розбіжностей між отриманими ним в результаті здійснення належної перевірки та розміщеними в Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень відомостями про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень (зокрема, про виявлення неповноти, неточностей чи помилок в інформації про кінцевого бенефіціарного власника, що міститься в Реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень) — протягом 10 робочих днів з дня виявлення розбіжностей.

Держатель Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень не пізніше десятого робочого дня місяця, наступного за місяцем, в якому йому передано інформацію про виявлені розбіжності, передає інформацію про такого суб’єкта первинного фінансового моніторингу та виявлені ним розбіжності (включаючи копії матеріалів, переданих держателю Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень таким суб’єктом первинного фінансового моніторингу) до спеціально уповноваженого органу у порядку, затвердженому центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання і протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;”;

пункт 15 викласти в такій редакції:

“15) своєчасно (у строк, зазначений у запиті) та в повному обсязі подавати (оформлювати, засвідчувати) у порядку та спосіб, встановлені відповідним суб’єктом державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду за суб’єктом первинного фінансового моніторингу, на запит цього суб’єкта державного фінансового моніторингу достовірні та належної якості інформацію та/або документи (висновки, рішення тощо), копії документів або витяги з документів, що стосуються виконання суб’єктом первинного фінансового моніторингу вимог законодавства у сфері запобігання та

протидії, та необхідні суб'єкту державного фінансового моніторингу для здійснення ним нагляду у сфері запобігання та протидії, у тому числі для перевірки фактів порушень вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, здійснення контролю за виконанням суб'єктами первинного фінансового моніторингу рішень суб'єктів державного фінансового моніторингу про застосування заходів впливу, письмових вимог;”;

у пункті 18:

абзац другий викласти в такій редакції:

“Нормативно-правовим актом суб'єкта державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконує функції державного регулювання і нагляду за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, можуть встановлюватися більш тривалі строки, але не більше п'яти додаткових років, та додаткові вимоги до порядку зберігання документів.”;

доповнити абзацом третім такого змісту:

“Після закінчення встановленого строку зберігання суб'єкти первинного фінансового моніторингу видаляють персональні дані своїх клієнтів.”;

доповнити пунктом 18¹ такого змісту:

“18¹) забезпечувати під час здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії доступ відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання і нагляду за суб'єктами первинного фінансового моніторингу, у порядку, встановленому відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу, до всіх приміщень суб'єкта первинного фінансового моніторингу, його систем автоматизації, ресурсів автоматизованих систем, всіх оригіналів документів, матеріалів та інформації, необхідних для здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії, а також не створювати перешкод суб'єкту державного фінансового моніторингу у здійсненні ним нагляду у сфері запобігання та протидії;”;

пункт 19 викласти в такій редакції:

“19) забезпечувати доступ на обґрунтовані запити правоохоронних органів, вчинені в межах їх повноважень, до документів або інформації, що міститься в них, у повному обсязі відповідно до вимог закону. Отримання правоохоронними органами від суб'єктів первинного фінансового моніторингу документів або інформації, що становлять банківську таємницю, іншу охоронювану законом таємницю, здійснюється в порядку та в обсязі, встановлених Законом України “Про банки і банківську діяльність”, іншими законами України, які регулюють порядок розкриття такої інформації;”;

пункт 23 викласти в такій редакції:

“23) вживати відповідно до законодавства заходів для забезпечення проходження відповідальним працівником перепідготовки у сфері запобігання та протидії протягом трьох місяців з дня його призначення, а також підвищення кваліфікації відповідального працівника не менше одного разу на три роки на базі відповідного закладу освіти, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, або закладу освіти, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу, або інших закладів освіти за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та спеціально уповноваженим органом;”;

пункти 26 та 27 викласти в такій редакції:

“26) виконувати вчинені на підставі, у межах повноважень та у спосіб, передбачені законодавством у сфері запобігання та протидії, вимоги відповідних суб’єктів державного фінансового моніторингу, що відповідно до цього Закону виконують функції державного регулювання та нагляду за суб’єктами первинного фінансового моніторингу, щодо виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії (у тому числі щодо усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, та/або вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, а також вжиття заходів з усунення виявлених за результатами нагляду недоліків щодо організації та проведення первинного фінансового моніторингу), рішення (постанови) відповідних суб’єктів державного фінансового моніторингу про застосування заходів впливу, передбачених цим Законом;

27) встановлювати для працівників процедури щодо повідомлення керівника суб’єкта первинного фінансового моніторингу та/або відповідального працівника про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, у тому числі без зазначення авторства (анонімно), із забезпеченням відповідних засобів. Особи, які спочатку подали повідомлення анонімно, але згодом розкрили свою особу, мають право на всі передбачені цим Законом гарантії захисту викривачів у сфері запобігання та протидії;”;

пункт 28 виключити;

абзац другий частини четвертої викласти у такій редакції:

“Керівник та заступник керівника суб’єкта первинного фінансового моніторингу, голова та члени наглядового органу суб’єкта первинного

фінансового моніторингу, відповідальний працівник (особа, яка тимчасово виконує повноваження відповідального працівника у разі його відсутності), інші працівники суб'єкта первинного фінансового моніторингу, залучені до проведення первинного фінансового моніторингу, суб'єкти первинного фінансового моніторингу, що провадять свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи, повинні мати бездоганну ділову репутацію та не мати громадянства (підданства) держави, що здійснює збройну агресію проти України.”;

частини п'яту та шосту викласти в такій редакції:

“5. Суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що провадить свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи, керівники та відповідальні працівники (особи, які тимчасово виконують повноваження відповідальних працівників у разі їх відсутності) суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також інші працівники, залучені до проведення первинного фінансового моніторингу, у разі порушення законодавства про запобігання та протидію несуть відповідальність згідно із законом.

6. Відповідальність за неналежну організацію та проведення первинного фінансового моніторингу несе суб'єкт первинного фінансового моніторингу, що провадить свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи, керівник суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також відповідальний працівник.”;

10) доповнити статтю 8¹ такого змісту:

“Стаття 8¹. Правовий статус викривачів у сфері запобігання та протидії

1. Викривач у сфері запобігання та протидії (далі — викривач) має право:

- 1) бути повідомленим про свої права та обов'язки;
- 2) подавати докази на підтвердження своєї заяви;
- 3) отримувати від суб'єкта державного фінансового моніторингу, до якого він подав повідомлення, підтвердження його прийняття і реєстрації;
- 4) давати пояснення, свідчення або відмовитися їх давати;
- 5) на безоплатну правничу допомогу у зв'язку із захистом прав викривача;
- 6) на конфіденційність;
- 7) повідомляти без зазначення відомостей про себе (анонімно);
- 8) у разі загрози життю і здоров'ю на забезпечення безпеки щодо себе та близьких осіб, майна та житла або на відмову від таких заходів;
- 9) на відшкодування витрат у зв'язку із захистом прав викривачів, витрат на адвоката у зв'язку із захистом прав особи як викривача, витрат на судовий збір;

10) на отримання психологічної допомоги;

11) на звільнення від юридичної відповідальності у визначених цим Законом випадках;

12) отримувати інформацію про стан та результати розгляду, перевірки та/або розслідування за фактом повідомлення ним інформації у терміни встановлені законом.

2. Права та гарантії захисту, передбачені цією статтею, поширюються на всіх осіб, визначених відповідно до пункту 10¹ частини першої статті 1 цього Закону.

3. Викривачі у разі повідомлення про можливі факти порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії не несуть юридичної відповідальності за факт такого повідомлення або за розголошення інформації, що міститься в повідомленні, навіть якщо такі дії можуть суперечити їхнім професійним, цивільним, трудовим або іншим зобов'язанням. Такі повідомлення не вважаються порушенням трудового, цивільного чи будь-якого іншого договору або зобов'язання.

4. Викривачі у разі повідомлення про можливі факти порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії звільняються від цивільно-правової відповідальності за будь-яку майнову шкоду та/або моральну шкоду, спричинену їхнім повідомленням, за винятком випадків, коли повідомлення було завідомо неправдивим.

5. Викривач має право отримувати інформацію про стан та результати розгляду, перевірки та/або розслідування у зв'язку із здійсненим ним повідомленням про можливі факти правопорушень у сфері запобігання та протидії.

6. Інформація, передбачена частиною п'ятою цієї статті, надається викривачу за його заявою суб'єктом державного фінансового моніторингу, юридичною особою, посадовою або службовою особою, відповідальною за розгляд, проведення перевірки та/або розслідування у зв'язку із здійсненим викривачем повідомленням, не пізніше п'яти днів після отримання заяви, а також за кінцевими результатами розгляду, перевірки та/або розслідування.

7. Забороняється розкривати інформацію про особу викривача, його близьких осіб або будь-які інші дані, що можуть прямо чи опосередковано дозволити ідентифікувати викривача, його близьких осіб або особу, яка сприяє викриттю, третім особам, які не є уповноваженими особами, залученими до розгляду, перевірки або розслідування фактично повідомлених порушень, а також особам, дії або бездіяльність яких стосуються повідомлених викривачем фактів. Це положення не застосовується в разі, коли розкриття такої інформації дозволено законом.

8. У разі якщо законом дозволяється розкриття інформації про викривача або такої інформації, що може дозволити ідентифікацію

викривача без його згоди, викривач повинен бути повідомлений про це письмово не пізніше ніж за 18 робочих днів до запланованого розкриття цієї інформації. Повідомлення повинно містити пояснення підстав для розкриття такої інформації, коло осіб, яким ця інформація буде розголошена, а також причини, чому таке розкриття є необхідним. Повідомлення має бути вручено під підпис викривача.”;

11) у статті 10:

у частині першій:

абзац другий пункту 1 викласти у такій редакції:

“купівлі-продажу нерухомості, об’єктів незавершеного будівництва, майбутніх об’єктів нерухомості або управління майном при фінансуванні будівництва житла;”;

доповнити пунктом 7 такого змісту:

“7) суб’єктами господарювання, які здійснюють зберігання або торгівельну діяльність культурними цінностями через вільні порти та/або надають посередницькі послуги в такій торгівельній діяльності, якщо сума фінансової операції (або пов’язаних фінансових операцій) дорівнює або перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону.”;

частину другу викласти в такій редакції:

“2. Положення пунктів 2, 7 і 18 (у частині виявлення, реєстрації та зберігання інформації про порогові фінансові операції), а також пункту 14 частини другої статті 8 цього Закону не поширюються на спеціально визначених суб’єктів первинного фінансового моніторингу, крім суб’єктів, зазначених у підпунктах “ж” — “і” пункту 7 частини другої статті 6 цього Закону.

Положення підпунктів “а” і “б” пункту 8 частини другої статті 8 цього Закону не поширюються на спеціально визначених суб’єктів первинного фінансового моніторингу, крім суб’єктів, зазначених у підпунктах “ж” — “і” пункту 7 частини другої статті 6 цього Закону.

Положення пунктів 8¹ і 8² частини другої статті 8 цього Закону не поширюються на спеціально визначених суб’єктів первинного фінансового моніторингу, зазначених у підпункті “з” пункту 7 частини другої статті 6 цього Закону.”;

12) у статті 11:

у частині четвертій:

абзац сьомий викласти в такій редакції:

“проведення фінансової операції без встановлення ділових відносин з клієнтом, якщо сума такої фінансової операції дорівнює або перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону, незалежно від

того, проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, що можуть бути пов'язані між собою.”;

абзац восьмий виключити;

абзац перший частини п'ятої після слів “верифікація клієнта” доповнити словами “(його представника)”;

у частині восьмій:

в абзаці восьмому слово “захисників” замінити словом “протекторів”;

після абзацу восьмого доповнити абзацом такого змісту:

“виребовує та отримує від клієнта — юридичної особи, довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення інформацію та документи про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень інформації про кінцевих бенефіціарних власників такого клієнта — юридичної особи, трасту або іншого подібного правового утворення;”.

У зв'язку з цим абзаци дев'ятий — одинадцятий вважати відповідно абзацами десятим — дванадцятим;

пункт 3 частини десятої після слів “резидентом якої він є” доповнити словами “, інформацію про адвокатські бюро, адвокатські об'єднаннями та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально, суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги, бухгалтерів, аудиторів, осіб, що здійснюють консультування з питань оподаткування, інших осіб, які надають послуги такому трасту з питань забезпечення його діяльності або управління ним на договірній основі”;

абзац третій частини вісімнадцятої після слів “діє від свого імені” доповнити словами “(далі — зобов'язаний суб'єкт третьої країни)”;

доповнити частиною двадцять третьою такого змісту:

“23. Довірчий власник трасту або іншого подібного правового утворення зобов'язаний інформувати суб'єктів первинного фінансового моніторингу під час встановлення ділових відносин, а також під час проведення разових фінансових операцій без встановлення ділових відносин про те, що він діє від імені трасту або іншого подібного правового утворення як довірчий власник такого трасту чи іншого подібного правового утворення.”;

13) статтю 12 доповнити частиною п'ятою такого змісту:

“5. У разі якщо клієнт або хоча б один з учасників фінансової операції має відповідну реєстрацію, місце проживання чи місцезнаходження в державі (юрисдикції), що не виконує чи неналежно виконує рекомендації міжнародних, міжурядових організацій, задіяних у сфері боротьби з

легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення (в тому числі дипломатичне представництво, посольство, консульство такої іноземної держави), а також у разі, якщо однією зі сторін — учасників фінансової операції є особа, яка має рахунок у банку, зареєстрованому у зазначеній державі (юрисдикції), суб'єкт первинного фінансового моніторингу зобов'язаний здійснювати такі посилені заходи належної перевірки:

а) отримувати додаткову інформацію про клієнта та його кінцевих бенефіціарних власників;

б) отримувати додаткову інформацію про мету та характер майбутніх ділових відносин;

в) з'ясувати джерела коштів, пов'язаних з фінансовими операціями, та джерела статків (багатства) клієнта та його кінцевих бенефіціарних власників;

г) з'ясувати мету проведення запланованих або здійснених фінансових операцій;

г) одержувати схвалення (дозвіл) керівника суб'єкта первинного фінансового моніторингу для встановлення (продовження) ділових відносин, проведення (без встановлення ділових відносин) фінансових операцій на суму, що дорівнює чи перевищує суму, визначену частиною першою статті 20 цього Закону (незалежно від того проводиться така фінансова операція одноразово чи як кілька фінансових операцій, які можуть бути пов'язані між собою);

д) здійснювати на постійній основі посилений моніторинг ділових відносин.”;

14) у статті 14:

у частині третій та пункті 4 частини дев'ятнадцятої слова “наперед оплаченої” замінити словом “платіжної”;

у частині дев'ятнадцятій:

пункт 2 викласти в такій редакції:

“2) платіжної операції для сплати податків, зборів, платежів, зборів (страхових внесків) на обов'язкове державне пенсійне та соціальне страхування, штрафних санкцій та пені за порушення законодавства до державного і місцевих бюджетів, Пенсійного фонду України, на рахунки органів державної влади, органів місцевого самоврядування у безготівковій формі або платіжної операції з метою оплати житлово-комунальних послуг;”;

пункт 5 викласти в такій редакції:

“5) платіжної операції з переказу коштів у безготівковій формі на суму, що є меншою за 30 тисяч гривень, або суму, еквівалентну зазначеній сумі, у тому числі в іноземній валюті, за відсутності ознак пов’язаності такої фінансової операції з іншими фінансовими операціями, що в сумі перевищують 30 тисяч гривень, для зарахування на рахунок отримувача виключно з метою оплати вартості товарів, робіт, послуг, погашення заборгованості за кредитом, за умови що суб’єкт первинного фінансового моніторингу, що надає фінансові платіжні послуги отримувачу, може здійснити відстеження через отримувача за допомогою унікального облікового номера платіжної операції та визначити особу, яка уклала договір з отримувачем про поставку товарів, виконання робіт, надання послуг, надання кредиту;”;

15) у частині першій статті 15:

абзац другий викласти в такій редакції:

“якщо здійснення ідентифікації та/або верифікації клієнта, а також встановлення даних, що дають змогу встановити кінцевих бенефіціарних власників, є неможливим або якщо клієнт — юридична особа, або довірчий власник трасту або іншого подібного правового утворення не надали інформацію та документи про внесення до Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень інформації про кінцевих бенефіціарних власників такого клієнта-юридичної особи, трасту або іншого подібного правового утворення чи у суб’єкта первинного фінансового моніторингу виникає сумнів стосовно того, що особа виступає від власного імені;”;

доповнити абзацами дев’ятим та десятим такого змісту:

“Суб’єкт первинного фінансового моніторингу має право відмовитися від встановлення (підтримання) ділових відносин/відмовити клієнту у відкритті рахунка (обслуговуванні) / відмовитися від проведення фінансової операції у разі якщо у нього виникла підозра та він має підстави вважати, що продовження проведення належної перевірки може призвести до виникнення у клієнта припущення щодо наявності такої підозри.

У такому разі суб’єкт первинного фінансового моніторингу зобов’язаний негайно повідомити спеціально уповноваженому органу про відмову від встановлення (підтримання) ділових відносин / відмову клієнту у відкритті рахунка (обслуговуванні), підозрілі фінансові операції (діяльність) або спроби їх проведення, а також надати обґрунтовані висновки, зокрема щодо причин відмови від встановлення (підтримання) ділових відносин / відмови клієнту у відкритті рахунка (обслуговуванні)/відмови від проведення фінансової операції, копії

документів та іншу інформацію, на основі яких сформовано підозру, додаткову інформацію на запити спеціально уповноваженого органу.”;

16) у статті 16:

у частині десятій:

абзац п'ятий після слів “в межах групи” доповнити словами “, крім випадків, коли такий обмін інформацією обмежено спеціально уповноваженим органом.”;

абзац шостий викласти в такій редакції:

“Обмеження, встановлені абзацом другим цієї частини, не перешкоджають обміну інформацією між банками, між іншими фінансовими установами, а також між суб'єктами первинного фінансового моніторингу, визначеними підпунктами “а” — “д” пункту 7 частини другої статті 6 цього Закону або зобов'язаними суб'єктами третіх країн у випадках, пов'язаних з одним і тим самим клієнтом та однією і тією самою фінансовою операцією, що передбачає участь двох або більше суб'єктів первинного фінансового моніторингу або зобов'язаних суб'єктів третіх країн, за умови, що такі суб'єкти первинного фінансового моніторингу чи зобов'язані суб'єкти третіх країн є суб'єктами одного виду та виконують однакові вимоги щодо захисту інформації з обмеженим доступом.”;

абзац перший частини одинадцятої викласти в такій редакції:

“11. Спеціально уповноважений орган забезпечує захист та зберігання таємниці фінансового моніторингу. Спеціально уповноваженому органу заборонено розкривати та/або передавати будь-кому інформацію, що є таємницею фінансового моніторингу, а також інформувати будь-кого про факт одержання інформації про фінансову операцію та її учасників, факт надання запиту щодо фінансових операцій, додаткової інформації, інформації, пов'язаної з проведенням аналізу фінансових операцій, що стали об'єктом фінансового моніторингу, про осіб, які брали участь в їх здійсненні, довідок та копій документів, іншої інформації, що може бути пов'язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення, або рішення чи доручення, прийнятого (наданого) відповідно до вимог статті 23 або частини третьої статті 31 цього Закону, та/або отримання відповіді на такий запит, рішення чи доручення, крім випадків, передбачених цим Законом. У разі надходження запиту щодо такої інформації (крім інформації щодо обліку спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, для яких статтею 10 цього Закону встановлено особливості діяльності) спеціально уповноважений орган повертає відповідній заінтересованій особі такий запит без розгляду, крім випадку, якщо запит надійшов у рамках перевірки раніше надісланих їй узагальнених та/або додаткових узагальнених матеріалів. За наявності у спеціально уповноваженому органі

додаткової інформації, що стосується раніше надісланих правоохоронним органам узагальнених матеріалів, спеціально уповноважений орган може формувати та подавати відповідному правоохоронному органу додаткові узагальнені матеріали. У разі надходження запиту щодо обліку спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу, для яких статтею 10 цього Закону встановлено особливості діяльності, спеціально уповноважений орган повертає відповідній заінтересованій особі такий запит без розгляду, крім випадку, якщо запит надійшов від такого суб'єкта первинного фінансового моніторингу або від суб'єкта державного фінансового моніторингу в рамках обміну інформацією для підвищення ефективності здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії, або від інших органів державної влади в рамках виконання їхніх повноважень відповідно до законодавства.”;

17) частину першу статті 17 викласти в такій редакції:

“1. Суб'єкти первинного фінансового моніторингу, які є учасниками групи, мають право з метою проведення первинного фінансового моніторингу запитувати, отримувати і використовувати (в тому числі за допомогою єдиної для учасників групи інформаційно-комунікаційної системи) інформацію і документи, наявні в розпорядженні інших учасників цієї групи, які є суб'єктами первинного фінансового моніторингу або зобов'язаними суб'єктами третьої країни.”;

18) у статті 18:

пункти 3 та 4 частини першої викласти в такій редакції:

“3) суб'єктів аудиторської діяльності; бухгалтерів; суб'єктів господарювання, що надають послуги з бухгалтерського обліку; суб'єктів господарювання, що здійснюють консультування з питань оподаткування; суб'єктів господарювання, що надають посередницькі та/або консультаційні послуги під час здійснення операцій з нерухомим майном; суб'єктів господарювання, які здійснюють торгівлю за готівку дорогоцінними металами і дорогоцінним камінням та виробами з них; суб'єктів господарювання, які проводять лотереї та/або азартні ігри; суб'єктів господарювання, які здійснюють торговельну діяльність культурними цінностями та/або надають посередницькі послуги в такій діяльності, суб'єктів господарювання, які здійснюють зберігання або торговельну діяльність культурними цінностями через вільні порти та/або надають посередницькі послуги в такій торговельній діяльності, — центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

4) адвокатських бюро, адвокатських об'єднань та адвокатів, які здійснюють адвокатську діяльність індивідуально; нотаріусів; суб'єктів господарювання, що надають юридичні послуги; осіб, які надають послуги

щодо створення, забезпечення діяльності або управління юридичними особами, трастами та іншими подібними правовими утвореннями, в тому числі, довірчих власників трасту або іншого подібного правового утворення — резидентів — Міністерством юстиції України;”;

у частині другій:

в абзаці першому слово “зобов’язані” виключити;

в абзаці другому слово “здійснювати” замінити словом “здійснюють”;

після абзацу п’ятого доповнити абзацом шостим такого змісту:

“Національний банк України під час здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії за діяльністю відповідних суб’єктів первинного фінансового моніторингу має право застосовувати професійне судження.”.

У зв’язку з цим абзаци шостий — дев’ятнадцятий вважати відповідно абзацами сьомим — двадцятим;

абзац тринадцятий викласти в такій редакції:

“застосовують заходи впливу, передбачені законом, адекватно вчиненим порушенням вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, та/або вимагають від суб’єктів первинного фінансового моніторингу виконання вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, у тому числі усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, та/або вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, а також вжиття заходів з усунення виявлених за результатами нагляду недоліків щодо організації та проведення первинного фінансового моніторингу.”;

абзаци п’ятнадцятий — вісімнадцятий викласти в такій редакції:

“створюють та забезпечують функціонування самостійного структурного підрозділу з питання регулювання і нагляду у сфері запобігання та протидії з відповідною штатною чисельністю, працівники якого будуть здатні за своїми діловими та моральними якостями, освітнім, кваліфікаційним і професійним рівнями виконувати покладені на них службові обов’язки;

здійснюють з урахуванням ризик-орієнтованого підходу регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії з метою визначення відповідності заходів, що здійснюються суб’єктами первинного фінансового моніторингу, для мінімізації ризиків під час їх діяльності, у тому числі встановлюють ознаки неналежної системи управління ризиками (система управління ризиками вважається неналежною, зокрема, у разі встановлення фактів багаторазового, у великих обсягах, проведення фінансових операцій, щодо яких є підозри використання суб’єкта первинного фінансового моніторингу для легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, фінансування розповсюдження зброї масового знищення чи вчинення іншого кримінального правопорушення). Факт

неналежності системи управління ризиками відповідного суб'єкта первинного фінансового моніторингу встановлюється за наявності визначених відповідним суб'єктом державного фінансового моніторингу ознак у порядку, встановленому цим суб'єктом державного фінансового моніторингу;

забезпечують зберігання інформації, що надійшла від суб'єктів первинного та державного фінансового моніторингу, спеціально уповноваженого та правоохоронних органів, у порядку, визначеному відповідними суб'єктами державного фінансового моніторингу;

проводять перевірку наявності професійної підготовки відповідальних працівників та організації професійної підготовки інших працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу, залучених до проведення первинного фінансового моніторингу;”;

після абзацу вісімнадцятого доповнити новими абзацами такого змісту:

“забезпечують захист (не допускають звільнення чи примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності чи піддання іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація (переатестація), зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, зменшення розміру заробітної плати), а також будь-яких інших форм негативного впливу, у тому числі залякування, дискримінації, цькування, накладення штрафів, внесення до неофіційних чи офіційних “чорних списків”, створення несприятливих умов праці, заподіяння шкоди репутації, фінансових втрат, відкликання, припинення дії або анулювання ліцензій або дозволів, примусового медичного чи психіатричного огляду або піддання загрози таких заходів впливу) посадових осіб суб'єкта первинного фінансового моніторингу, з переліку осіб, зазначених в пункті 10¹ частини першої статті 1 цього Закону, у зв'язку з повідомленням ними або наміром повідомити про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії.

Тягар доведення в разі застосування негативних заходів впливу до викривача, у тому числі звільнення, переведення, зміни умов праці, зменшення розміру заробітної плати, дисциплінарного стягнення, обмеження або припинення інших прав викривача, покладається на суб'єкта державного фінансового моніторингу. У разі застосування таких заходів, роботодавець або інша особа повинні довести, що ці заходи не є наслідком повідомлення викривачем про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії.”.

У зв'язку з цим абзаци дев'ятнадцятий — двадцятий вважати відповідно абзацами двадцять першим — двадцять другим;

абзац двадцять перший викласти в такій редакції:

“Суб'єкти державного фінансового моніторингу для виконання своїх функцій мають право вільного доступу до всіх приміщень суб'єкта первинного фінансового моніторингу (щодо яких вони відповідно до цього

Закону виконують функції регулювання і нагляду) в робочий час та за погодженням із керівником суб'єкта первинного фінансового моніторингу в неробочий час, до його систем автоматизації, ресурсів автоматизованих систем, всіх оригіналів документів, матеріалів та інформації, необхідних для здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії, а також одержувати у встановленому ними порядку та спосіб від суб'єктів первинного фінансового моніторингу (щодо яких вони відповідно до цього Закону виконують функції регулювання і нагляду) інформацію, документи, копії документів належної якості, оформлені та засвідчені суб'єктом первинного фінансового моніторингу згідно з вимогами відповідного суб'єкта державного фінансового моніторингу.”;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Суб'єкти державного фінансового моніторингу у разі отримання під час здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії відомостей, що можуть свідчити про ознаки вчинення правопорушень, що належить до повноважень інших суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних та інших органів державної влади, подають такі відомості до таких органів не пізніше десяти робочих днів з дня виявлення таких відомостей.

Відомості, що можуть свідчити про ознаки вчинення правопорушень, передані до визначених законом суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних та інших органів державної влади, можуть включати інформацію з обмеженим доступом за умови дотримання встановлених законодавством вимог щодо її захисту.

Днем виявлення відомостей, що можуть свідчити про ознаки вчинення правопорушень, є день складання суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання та нагляд за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, документа, в якому зафіксовано такі відомості.”;

частину п'яту викласти в такій редакції:

“5. Суб'єкти державного фінансового моніторингу щороку, але не пізніше 31 січня наступного року, зобов'язані надавати центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та спеціально уповноваженому органу у визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення порядку узагальнену інформацію про дотримання суб'єктами первинного фінансового моніторингу, за якими вони здійснюють функції державного регулювання і

нагляду, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, у тому числі про виявлені порушення та заходи, вжиті до суб'єктів первинного фінансового моніторингу та/або їх посадових осіб з метою їх усунення та/або недопущення у подальшій діяльності.”;

частину сьому викласти в такій редакції:

“7. Суб'єкти державного фінансового моніторингу використовують інформацію спеціально уповноваженого органу про ознаки можливого порушення суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства у сфері запобігання та протидії під час здійснення нагляду з урахуванням ризик-орієнтованого підходу.”;

частини десяту та одинадцятую викласти в такій редакції:

“10. Суб'єкти державного фінансового моніторингу, зобов'язані вживати відповідно до законодавства заходів:

щодо перевірки бездоганної ділової репутації суб'єктів первинного фінансового моніторингу, що провадять свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи, осіб, які мають намір здійснювати діяльність пов'язану з виконання обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу одноособово, без утворення юридичної особи, а також осіб, які здійснюватимуть чи здійснюють управління, мають намір набути істотну участь або є кінцевими бенефіціарними власниками у суб'єктів первинного фінансового моніторингу;

для недопущення набуття істотної участі у суб'єкта первинного фінансового моніторингу, а також недопущення до управління суб'єктами первинного фінансового моніторингу осіб, які мають не погашену або не зняту в установленому законом порядку судимість за злочини проти основ національної безпеки України, миру, безпеки людства та міжнародного правопорядку, громадської безпеки, власності, у сфері господарської діяльності, у сфері використання електронно-обчислювальних машин (комп'ютерів), систем та комп'ютерних мереж і електронних комунікаційних мереж та у сфері службової діяльності та професійної діяльності, пов'язаної з наданням публічних послуг, а також їх спільників та/або співучасників;

для недопущення формування статутного капіталу відповідних суб'єктів первинного фінансового моніторингу за рахунок коштів, джерела походження яких неможливо підтвердити на підставі офіційних документів або їх копій, засвідчених в установленому порядку.

11. Суб'єкти державного фінансового моніторингу погоджують із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення та із спеціально уповноваженим органом розроблені проекти будь-яких

нормативно-правових актів з питань, пов'язаних з виконанням вимог цього Закону.”;

абзац перший частини п'ятнадцятої викласти в такій редакції:

“15. Суб'єкти державного фінансового моніторингу забезпечують умови для повідомлень викривачами, працівниками суб'єктів первинного фінансового моніторингу або будь-якими третіми особами про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, а також про факти звільнення чи змушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності у зв'язку з виконання вимог цього Закону або піддання іншим негативним заходам впливу, або загрози таких заходів впливу працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу. Суб'єкти державного фінансового моніторингу забезпечують подання таких повідомлень через спеціальні (захищені) канали зв'язку, зокрема телефонні лінії, офіційні вебсайти, технічні засоби електронних комунікацій.”;

19) частину першу статті 23 доповнити абзацом третім такого змісту:

“Якщо зупинення фінансової операції щодо якої виникли підозри, що вона містить ознаки вчинення кримінального правопорушення, визначеного Кримінальним кодексом України, може слугувати інформацією, яка допоможе клієнту уникнути відповідальності, суб'єкт первинного фінансового моніторингу має право провести таку фінансову операцію та негайно повідомити спеціально уповноваженому органу про підозрілу фінансову операцію, а також надати обґрунтовані висновки, зокрема щодо причин проведення такої фінансової операції, копії документів та іншу інформацію, на основі яких сформовано підозру.”;

20) назву розділу V викласти в такій редакції:

“Розділ V.

ЗАВДАННЯ, ФУНКЦІЇ ТА ПРАВА СПЕЦІАЛЬНО УПОВНОВАЖЕНОГО ОРГАНУ ТА ЦЕНТРАЛЬНОГО ОРГАНУ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ, ЩО ЗАБЕЗПЕЧУЄ ФОРМУВАННЯ ТА РЕАЛІЗАЦІЮ ДЕРЖАВНОЇ ПОЛІТИКИ У СФЕРІ ЗАПОБІГАННЯ ТА ПРОТИДІЇ ЛЕГАЛІЗАЦІЇ (ВІДМИВАННЮ) ДОХОДІВ, ОДЕРЖАНИХ ЗЛОЧИННИМ ШЛЯХОМ, ФІНАНСУВАННЮ ТЕРОРИЗМУ ТА ФІНАНСУВАННЮ РОЗПОВІЮДЖЕННЯ ЗБРОЇ МАСОВОГО ЗНИЩЕННЯ”;

21) у частині другій статті 25:

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) вносить пропозиції щодо забезпечення формування державної політики у сфері запобігання та протидії”;

пункт 8 викласти в такій редакції:

“8) проводить щороку узагальнення інформації про стан запобігання та протидії в державі, формує та до 1 березня року, наступного за звітним,

подає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення звіт про стан запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за попередній рік;”;

пункти 13 та 14 викласти в такій редакції:

“13) реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії і здійснює координацію діяльності органів державної влади у цій сфері для виконання покладених на нього завдань;

14) забезпечує у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, організацію роботи з перепідготовки та підвищення кваліфікації спеціалістів органів державної влади з питань фінансового моніторингу та відповідальних працівників суб’єктів первинного фінансового моніторингу, а також працівників, залучених до проведення первинного фінансового моніторингу, щодо запобігання та протидії на базі відповідного закладу освіти — академії, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу;”;

доповнити пунктом 16¹ такого змісту:

“16¹) надає центральному органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, у визначеному ним порядку:

результати стратегічного аналізу інформації про фінансові операції, що підлягають фінансовому моніторингу, інші фінансові операції або інформації, що може бути пов’язана з підозрою у легалізації (відмиванні) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванні тероризму чи фінансуванні розповсюдження зброї масового знищення;

результати аналізу методів та фінансових схем легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення;

типологічні дослідження у сфері протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму чи фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення;

статистичні дані щодо:

фінансових операцій, що стали об’єктом фінансового моніторингу;

узагальнених матеріалів і додаткових узагальнених матеріалів, наданих правоохоронним або розвідувальним органам, а також прийнятих за результатами їх розгляду процесуальних рішень;

результатів досудового розслідування та ухвалених судових рішень у кримінальних провадженнях, у яких використовувалися (використовуються) надані узагальнені матеріали, та кількості осіб, які вчинили кримінальні правопорушення або підозрюються у їх вчиненні, а також засуджених за вчинення кримінальних правопорушень;

конфіскованих активів та активів, на які накладено арешт у кримінальних провадженнях, у яких використовувалися (використовуються) надані узагальнені матеріали, та кількості осіб, стосовно яких судом ухвалено рішення про конфіскацію активів та на активи яких накладено арешт;

надісланих і виконаних міжнародних запитів про співробітництво у сфері запобігання та протидії, їх результативності;

обліку суб'єктів первинного фінансового моніторингу;”;

22) доповнити статтями 27¹, 27² такого змісту:

“Стаття 27¹. Завдання та функції центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Завданнями центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, є:

1) забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері запобігання та протидії;

2) визначення пріоритетних напрямів розвитку сфери запобігання та протидії;

3) інформування та надання роз'яснень щодо здійснення державної політики у сфері запобігання та протидії;

4) забезпечення представництва України в установленому порядку в міжнародних організаціях з питань запобігання та протидії.

2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення відповідно до покладених на нього завдань:

1) узагальнює практику застосування законодавства у сфері запобігання та протидії, розроблення пропозицій щодо його вдосконалення

та внесення в установленому порядку проектів законодавчих актів, актів Президента України, Кабінету Міністрів України на розгляд Президентіві України та Кабінету Міністрів України;

2) забезпечує адаптацію законодавства України до міжнародних стандартів у сфері запобігання та протидії, зокрема Рекомендацій FATF та актів права Європейського Союзу;

3) погоджує проекти нормативно-правових актів суб'єктів державного фінансового моніторингу з питань запобігання та протидії;

4) здійснює аналіз ефективності державної політики у сфері запобігання та протидії;

5) забезпечує підготовку стратегії розвитку сфери запобігання та протидії та здійснює аналіз її реалізації;

6) координує діяльність органів державної влади у сфері запобігання та протидії;

7) взаємодіє з центральними органами виконавчої влади, Національним банком України, іншими органами державної влади, включеними до системи запобігання та протидії, правоохоронними та судовими органами, допоміжними органами і службами, утвореними Президентом України, тимчасовими консультативними, дорадчими та іншими допоміжними органами, утвореними Кабінетом Міністрів України, органами місцевого самоврядування, об'єднаннями громадян, громадськими спілками, профспілками та організаціями роботодавців, а також з підприємствами, установами і організаціями;

8) забезпечує у порядку, визначеному Кабінетом Міністрів України, координацію та організацію роботи з навчання, перепідготовки та підвищення кваліфікації щодо запобігання та протидії спеціалістів органів державної влади з питань фінансового моніторингу та відповідальних працівників суб'єктів первинного фінансового моніторингу, а також працівників, залучених до проведення первинного фінансового моніторингу, на базі відповідного закладу освіти, що належить до сфери управління центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, або закладу освіти, що належить до сфери управління спеціально уповноваженого органу, або інших закладів освіти за погодженням із центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та спеціально уповноваженим органом;

9) здійснює методологічне та методичне забезпечення системи запобігання та протидії;

10) забезпечує співробітництво з міжнародними, міжурядовими організаціями, задіяними у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення;

11) бере участь за дорученням Кабінету Міністрів України у підготовці відповідних міжнародних договорів України;

12) виконує інші функції, що випливають з покладених на нього завдань.

Стаття 27². Права центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення

1. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, має право:

1) одержувати безоплатно в установленому законодавством порядку від органів державної влади, правоохоронних органів, судів, Національного банку України, органів місцевого самоврядування, суб'єктів господарювання, підприємств, установ та організацій інформацію (довідки, копії документів), у тому числі інформацію з обмеженим доступом (крім таємної інформації), необхідну для виконання покладених на нього завдань;

2) залучати в установленому порядку спеціалістів центральних і місцевих органів виконавчої влади, підприємств, установ і організацій (за погодженням з їх керівниками), вчених, представників інститутів громадянського суспільства (за їх згодою) для розгляду питань, що належать до його компетенції;

3) створювати комісії та робочі групи, організувати конференції, семінари і наради з питань запобігання і протидії.”;

23) частину другу статті 28 викласти в такій редакції:

“2. Національна оцінка ризиків проводиться систематично, але не рідше одного разу на три роки.

Методологія проведення національної оцінки ризиків розробляється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню

тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та затверджується Кабінетом Міністрів України та Національним банком України.

Відповідальним за проведення національної оцінки ризиків є спеціально уповноважений орган.”;

24) у статті 31:

частину першу викласти в такій редакції:

“1. Спеціально уповноважений орган відповідно до міжнародних договорів України за принципом взаємності чи з власної ініціативи здійснює міжнародне співробітництво з відповідними органами іноземних держав у частині обміну досвідом та інформацією про запобігання та протидію, незалежно від виду суспільно небезпечного діяння, внаслідок якого одержаний злочинний дохід, та навіть у випадку, якщо на момент обміну інформацією вид суспільно небезпечного діяння, внаслідок якого одержаний злочинний дохід, не встановлено.

Спеціально уповноважений орган призначає принаймні одну контактну особу, відповідальну за отримання запитів на передачу інформації від відповідних органів іноземних держав.

Запит спеціально уповноваженого органу до відповідного органу іноземної держави про надання інформації повинен містити принаймні підстави для отримання інформації, мету використання інформації, опис справи, у якій проводиться операційний аналіз, потенційний зв'язок такої справи із відповідною державою, очікувані терміни отримання інформації.”;

у частині другій:

абзац другий викласти в такій редакції:

“У разі отримання спеціально уповноваженим органом запиту відповідного органу іноземної держави на передачу інформації, що містить таємницю фінансового моніторингу, правоохоронним органам іноземної держави згода на передачу такої інформації надається в найкоротші терміни незалежно від виду суспільно небезпечного діяння, внаслідок якого одержаний злочинний дохід, та навіть у випадку, якщо на момент обміну інформацією вид суспільно небезпечного діяння, внаслідок якого одержаний злочинний дохід, не встановлено, лише для проведення розслідування у справах про легалізацію (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму чи фінансування розповсюдження зброї масового знищення або у справах, пов'язаних із вчиненням суспільно небезпечного діяння, внаслідок якого одержаний злочинний дохід. При цьому така інформація не може бути надана спеціально уповноваженим органом відповідному органу іноземної держави для використання як доказ чи для приєднання до матеріалів кримінального провадження.”;

доповнити абзацом четвертим такого змісту:

“Відмова у задоволенні запиту на передачу інформації, що містить таємницю фінансового моніторингу, правоохоронним органам іноземної держави, спеціально уповноваженим органом здійснюється у випадку, якщо такий запит виходить за межі застосування положень законодавства у сфері запобігання та протидії, може зашкодити розслідуванню кримінального провадження в Україні, не буде чітко пропорційним законним інтересам України або фізичної чи юридичної особи в Україні, або іншим чином не відповідає основоположним принципам законодавства України.”;

частину третю викласти в такій редакції:

“3. Одержання спеціально уповноваженим органом запиту відповідного органу іноземної держави є підставою для одержання ним інформації з Єдиного державного реєстру юридичних осіб, фізичних осіб — підприємців та громадських формувань, Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень, Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб та інформації про відкриття та закриття рахунків платників податків у банках, інших фінансових установах, небанківських надавачах платіжних послуг та електронних гаманців в емітентах електронних грошей від центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, або витребування ним необхідної для виконання запиту додаткової інформації від органів державної влади, підприємств, установ, організацій та суб’єктів первинного фінансового моніторингу. Вимога спеціально уповноваженого органу щодо надання інформації, необхідної для виконання запиту відповідного органу іноземної держави, має містити посилання на номер та день реєстрації такого запиту у відповідному реєстрі спеціально уповноваженого органу.

На виконання відповідного запиту уповноваженого органу іноземної держави спеціально уповноважений орган має право доручити суб’єкту первинного фінансового моніторингу зупинити чи поновити проведення або забезпечити проведення моніторингу фінансових (фінансової) операцій (операції) відповідної особи протягом строку, встановленого таким запитом.

Спеціально уповноважений орган негайно передає відповідному органу іноземної держави інформацію, одержану у порядку, визначеному цією частиною.

Відмова у виконанні запиту щодо міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії здійснюється у випадку, якщо запит виходить за межі застосування положень законодавства у сфері запобігання та протидії, може зашкодити розслідуванню кримінального провадження в Україні, не буде чітко пропорційним законним інтересам України або фізичної чи юридичної особи в Україні, або іншим чином не відповідає основоположним принципам законодавства України. Відмова у виконанні

запиту щодо міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії може здійснюватися з інших підстав, визначених міжнародними договорами, стороною яких є Україна.

Спеціально уповноважений орган не повинен відмовляти у виконанні запиту щодо міжнародного співробітництва у сфері запобігання та протидії з таких підстав:

1) запит також розглядається як такий, що пов'язаний із податковими питаннями;

2) суб'єктів первинного фінансового моніторингу законодавством зобов'язано забезпечувати захист інформації з обмеженим доступом (окрім випадків, визначених частиною третьою статті 10 цього Закону);

3) в Україні триває досудове розслідування чи судовий розгляд у кримінальному провадженні або здійснюється оперативно-розшукова діяльність, окрім випадків, коли виконання запиту заважатиме такому досудовому розслідуванню, судовому розгляду чи оперативно-розшуковій діяльності;

4) статус та повноваження відповідного органу іноземної держави відрізняються від статусу та повноважень спеціально уповноваженого органу.”;

частину дев'яту викласти в такій редакції:

“9. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, спеціально уповноважений орган та інші суб'єкти державного фінансового моніторингу у межах своїх повноважень забезпечують співробітництво з міжнародними, міжурядовими організаціями, задіяними у сфері боротьби з легалізацією (відмиванням) доходів, одержаних злочинним шляхом, або фінансуванням тероризму чи фінансуванням розповсюдження зброї масового знищення, у тому числі з Групою з розробки фінансових заходів боротьби з відмиванням грошей (FATF), Комітетом експертів Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL), Європейським Союзом, Світовим банком, Міжнародним валютним фондом, Егмонтською групою підрозділів фінансових розвідок, Організацією Об'єднаних Націй.”;

25) у статті 32:

абзац другий частини другої виключити;

у частині третій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“3. У разі невиконання (неналежного виконання) суб'єктом первинного фінансового моніторингу (його уповноваженою (посадовою) особою) вимог законодавства у сфері запобігання та протидії суб'єкт державного

фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання та нагляд за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, адекватно вчиненому порушенню застосовує до нього протягом шести місяців з дня виявлення порушення, але не пізніше ніж через три роки з дня його вчинення такі заходи впливу:";

пункти 2, 3 викласти в такій редакції:

"2) відкликання, припинення дії або анулювання ліцензії та/або інших документів, що надають право на здійснення діяльності, з провадженням якої в особи виникає статус суб'єкта первинного фінансового моніторингу, та/або виключення суб'єкта первинного фінансового моніторингу / запису з відповідного реєстру;

3) відсторонення посадової особи суб'єкта первинного фінансового моніторингу від посади;";

абзац восьмий викласти в такій редакції:

"Днем виявлення порушення є день складання суб'єктом державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання та нагляд за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, документа, в якому зафіксовано порушення, виявлене під час здійснення нагляду, та/або за результатами здійснення контролю за виконанням рішень (постанов) про застосування заходів впливу, вимог про усунення виявлених та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню.";

доповнити абзацом дев'ятим такого змісту:

"До довірчих власників трастів або інших подібних правових утворень — резидентів у разі невиконання (неналежного виконання) ними, як суб'єктами первинного фінансового моніторингу, вимог законодавства у сфері запобігання та протидії застосовуються заходи впливу, передбачені цією частиною, а за порушення вимог частини третьої статті 5² цього Закону заходи впливу у вигляді штрафу відповідно до частини п'ятнадцятої цієї статті Закону.";

у частині п'ятій:

абзац перший викласти в такій редакції:

"5. До суб'єкта первинного фінансового моніторингу, крім суб'єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за якими відповідно до цього Закону здійснює Національний банк України, можуть бути застосовані штрафи у таких розмірах:";

у пункті 1 цифри "12" замінити цифрами "24";

у пункті 2 цифри "20" замінити цифрами "40";

пункт 3 викласти в такій редакції:

“3) за порушення вимог, передбачених статтею 14 цього Закону, — у розмірі до 20 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;”;

у пункті 4 цифри “100” замінити цифрами “200”;

у пункті 5 цифри “12” замінити цифрами “24”;

у пунктах 6, 6¹ цифри “20” замінити цифрами “40”;

пункти 7—9 викласти в такій редакції:

“7) за неподання, несвоєчасне подання, подання не в повному обсязі, подання недостовірної інформації / документів, подання копій документів, у яких неможливо прочитати всі зазначені в них відомості, на запит суб’єкта державного фінансового моніторингу, необхідних для здійснення ним нагляду у сфері запобігання та протидії відповідно до цього Закону, — у розмірі до 40 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

8) за невиконання умов угоди про врегулювання наслідків вчинення порушення законодавства у сфері запобігання та протидії — у розмірі до 200 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;

9) за невиконання рішень (постанов) відповідних суб’єктів державного фінансового моніторингу про застосування заходів впливу, передбачених цим Законом (крім штрафів), вимог про усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, а також невжиття заходів з усунення виявлених за результатами перевірки недоліків щодо організації та проведення первинного фінансового моніторингу — у розмірі до 200 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;”;

у пункті 10 цифри “20” замінити цифрами “40”;

у пункті 11 цифри “12” замінити цифрами “24”;

пункт 12 викласти в такій редакції:

“12) за незабезпечення захисту працівників, які повідомили або мали намір повідомити керівника та/або відповідального працівника суб’єкта первинного фінансового моніторингу чи суб’єкта державного фінансового моніторингу про порушення вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, зокрема за звільнення чи примушування до звільнення, притягнення до дисциплінарної відповідальності чи піддання іншим негативним заходам впливу (переведення, атестація (переатестація), зміна умов праці, відмова в призначенні на вищу посаду, зменшення розміру заробітної плати тощо), а також будь-яких інших форм негативного впливу та інших дій, передбачених пунктом 28 частини другої статті 8 Закону, — у розмірі до 24 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;”;

доповнити пунктом 12¹ такого змісту:

“12¹) за порушення права викривача на конфіденційність, зокрема за несанкціоноване розголошення інформації про викривача, його близьких осіб або будь-яких інших даних, що можуть ідентифікувати викривача чи його близьких осіб, третім особам, які не залучені до розгляду, перевірки або розслідування повідомлених фактів, а також особам, дії чи бездіяльність яких стосуються повідомлених фактів, — у розмірі до 24 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;”;

пункт 13 викласти в такій редакції:

“13) за незабезпечення належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу, за незабезпечення функціонування належної системи управління ризиками, повторне невиконання рішень (постанов) відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу про застосування заходів впливу, передбачених цим Законом (крім штрафів), вимог суб'єктів державного фінансового моніторингу про усунення виявлених та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, — у розмірі до 10 відсотків загального річного обороту, але не більше 13600 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;”;

пункт 14 викласти в такій редакції:

“14) за порушення інших вимог законодавства у сфері запобігання та протидії — у розмірі до 30 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян за кожний вид порушення.

Розмір штрафів, що застосовуються до суб'єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд за якими відповідно до цього Закону здійснює Національний банк України, визначається нормативно-правовими актами Національного банку України з урахуванням вимог частини шостої цієї статті.”;

у частині шостій:

абзац перший викласти в такій редакції:

“6. Розрахунок суми штрафу у разі вчинення двох і більше видів порушень здійснюється шляхом додавання розмірів штрафів за кожний вид порушення. Обчислення штрафу в разі вчинення двох або більше фактів (випадків) порушень в межах одного виду порушень здійснюється в межах розміру штрафу за такий вид порушень, встановленого на день вчинення останнього з виявлених фактів (випадків) порушення.”;

пункт 1 викласти в такій редакції:

“1) для суб'єктів первинного фінансового моніторингу, які є фінансовими установами, операторами поштового зв'язку, які надають фінансові платіжні послуги та/або послуги поштового переказу, та/або послуги із здійснення валютних операцій — 10 відсотків загального річного

обороту, але не більше 13600 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян;”;

у частині дев'ятій:

абзац перший після слів “частини одинадцятої” доповнити словами “, частини чотирнадцятої”;

в абзаці другому слово “пропорційно” замінити словом “адекватно”;

у частині десятій:

абзац другий викласти в такій редакції:

“Запрошення надсилається суб’єкту первинного фінансового моніторингу, державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії щодо якого здійснює Національний банк України, електронною поштою або поштовим відправленням або оприлюднюється на сторінці офіційного інтернет-представництва Національного банку України не менше ніж за два робочі дні до дня розгляду питання про застосування заходу впливу.”;

після абзацу другого доповнити абзацом такого змісту:

“Порядок надання запрошення суб’єкту первинного фінансового моніторингу визначається суб’єктами державного фінансового моніторингу, що здійснюють державне регулювання та нагляд за діяльністю відповідних суб’єктів первинного фінансового моніторингу.”.

У зв’язку з цим абзаци третій і четвертий вважати відповідно абзацами четвертим — п’ятим;

абзац четвертий викласти в такій редакції:

“Національний банк України має право не запрошувати уповноважену особу суб’єкта первинного фінансового моніторингу (крім банків), державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії щодо якого він здійснює, відповідно до абзацу першого цієї частини у разі отримання від нього пояснень, у яких такий суб’єкт визнає порушення, виявлені Національним банком України під час здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії.”;

у частині одинадцятій:

в абзаці другому слова “Національного банку України” замінити словами “(офіційному вебсайті) відповідного суб’єкта державного фінансового моніторингу”;

після абзацу другого доповнити новим абзацом такого змісту:

“Для суб’єктів первинного фінансового моніторингу, державне регулювання і нагляд у сфері запобігання та протидії яких здійснює Національна комісія з цінних паперів та фондового ринку, рішення (постанова) про застосування до нього заходів впливу може доводитись

також з використанням комплексної інформаційно-комунікаційної системи.”.

У зв'язку з цим абзаци третій — десятий вважати відповідно абзацами четвертим — одинадцятим;

частину дванадцяту викласти в такій редакції:

“12. Штрафи, а також сплачені відповідно до угод про врегулювання наслідків вчинення порушення законодавства у сфері запобігання та протидії грошові зобов'язання, передбачені цим Законом, зараховуються до державного бюджету.”;

доповнити частинами тринадцятою — п'ятнадцятою такого змісту:

“13. Неподання банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей відповідним податковим органам (центральному органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальним органам) в установленій статтею 38 цього Закону строк повідомлення про відкриття та/або закриття банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця фізичної особи (далі — повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця), повідомлення про укладення та/або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі тягне за собою накладення штрафу у розмірі 680 гривень за кожний випадок неподання або затримки.

14. Суб'єкт державного фінансового моніторингу, який відповідно до цього Закону здійснює державне регулювання та нагляд за суб'єктом первинного фінансового моніторингу, має право відкликати, припинити дію або анулювати ліцензію та/або інший документ, що надає право на провадження певних видів діяльності, з провадженням якої в особи виникає статус суб'єкта первинного фінансового моніторингу, та/або виключити суб'єкта первинного фінансового моніторингу / запис з відповідного реєстру у разі:

1) порушення суб'єктом первинного фінансового моніторингу законодавства у сфері запобігання та протидії після застосування до нього суб'єктом державного фінансового моніторингу не менше двох заходів впливу протягом двох років;

2) перешкоджання суб'єкту державного фінансового моніторингу у здійсненні ним нагляду у сфері запобігання та протидії, у тому числі: відмови суб'єкта первинного фінансового моніторингу у проведенні перевірки суб'єктом державного фінансового моніторингу; недопуск до здійснення перевірки; ненадання інформації / документів, подання недостовірної інформації / документів, подання копій документів, у яких неможливо прочитати всі зазначені в них відомості, на запит суб'єкта державного фінансового моніторингу, необхідних для здійснення ним

нагляду у сфері запобігання та протидії відповідно до цього Закону; відмова в доступі до приміщень, об'єктів, що використовуються при наданні фінансових послуг, систем автоматизації, ресурсів автоматизованих систем, до оригіналів документів, матеріалів та інформації, необхідних для здійснення нагляду у сфері запобігання та протидії; відсутність протягом першого дня перевірки особи, уповноваженої представляти інтереси суб'єкта первинного фінансового моніторингу на час проведення перевірки; та/або створення інших перешкод для здійснення нагляду в сфері запобігання та протидії відповідно до цього Закону;

3) незабезпечення належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу, функціонування належної системи управління ризиками;

4) невиконання двох та/або більше рішень (постанов) відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу про застосування заходів впливу, передбачених цим Законом (крім штрафів), вимог суб'єктів державного фінансового моніторингу про усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, прийнятих / вчинених суб'єктом державного фінансового моніторингу протягом трьох років.

15. Неподання, несвоєчасне подання або подання недостовірної інформації, у випадках, передбачених частиною третьою статті 5² цього Закону, до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, тягне за собою накладення штрафу на довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення у розмірі до 40 тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян.

Притягнення довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення до відповідальності за порушення, передбачені цією частиною, здійснюється центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у порядку, визначеному центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення.

Рішення (постанова) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про застосування до довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення штрафу, набирає чинності з робочого дня, наступного за днем прийняття такого рішення (постанови).

У разі якщо протягом місяця з дня набрання чинності рішенням (постановою) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про застосування до довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення штрафу довірчий власник трасту або іншого подібного правового утворення письмово не повідомив центральний

орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про добровільне виконання такого рішення (постанови), та таке рішення (постанову) не було оскаржено у судовому порядку, воно набуває статусу виконавчого документа, підлягає оформленню відповідно до вимог Закону України “Про виконавче провадження” та передається до органів державної виконавчої служби для примусового виконання згідно із законодавством.

У разі якщо рішення (постанова) центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, про застосування до довірчого власника трасту або іншого подібного правового утворення штрафу протягом місяця з дня набрання ним чинності оскаржене у судовому порядку та адміністративним судом відкрите провадження у справі про оскарження зазначеного рішення, таке рішення набуває статусу виконавчого документа з дня набрання законної сили відповідним судовим рішенням у такій справі з урахуванням строків, передбачених Законом України “Про виконавче провадження”.”;

26) частину другу статті 36 викласти в такій редакції:

“2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення щороку до 31 березня року, наступного за звітним, подає до Верховної Ради України за встановленою формою звіт про стан запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення за попередній рік.”;

27) доповнити розділом IX¹ такого змісту:

“Розділ IX¹. РЕЄСТР РАХУНКІВ ТА ІНДИВІДУАЛЬНИХ БАНКІВСЬКИХ СЕЙФІВ ФІЗИЧНИХ ОСІБ

Стаття 37. Завдання, обов’язки та права держателя та адміністратора Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб

1. Центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, є держателем та адміністратором Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб (далі — Реєстр рахунків і сейфів).

2. Створювачем реєстрової інформації Реєстру рахунків і сейфів є посадові особи Національного банку України, депозитарних установ, банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, уповноважених згідно із Законами України “Про банки і банківську діяльність”, “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”, “Про платіжні послуги” на відкриття банківських рахунків, рахунків у цінних паперах, платіжних, інших

рахунків / електронних гаманців фізичних осіб, укладання договорів про надання індивідуального банківського сейфа фізичним особам.

Внесення реєстрової інформації у вигляді даних символічного типу до Реєстру рахунків і сейфів здійснюється автоматично засобами інформаційно-комунікаційної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, на підставі повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі, складеного створювачем реєстрової інформації і поданого держателю та адміністратору Реєстру рахунків і сейфів технічними засобами електронних комунікацій в електронній формі з дотриманням вимог Законів України “Про електронні документи та електронний документообіг” та “Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги”.

3. Реєстр рахунків і сейфів є інформаційно-комунікаційною системою, призначеною для обліку банківських рахунків, рахунків у цінних паперах, платіжних, інших рахунків / електронних гаманців фізичних осіб, договорів про надання індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб, яка забезпечує своєчасний доступ до інформації про особу володільців (власників) таких рахунків / електронних гаманців, сейфів, їхніх довірених осіб і бенефіціарних власників.

Об'єктами Реєстру рахунків і сейфів є інформація про банківські рахунки, рахунки у цінних паперах, платіжні, інші рахунки / електронні гаманці фізичних осіб, договори про надання індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб.

Власником Реєстру рахунків і сейфів, у тому числі його програмно-технічних засобів та виключних майнових прав на його програмне забезпечення, є держава в особі держателя цього Реєстру.

Реєстр рахунків і сейфів ведеться на програмно-апаратному комплексі засобами інформаційно-комунікаційної системи центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, відповідно до державних стандартів, що забезпечують його сумісність і електронну інформаційну взаємодію з іншими інформаційно-комунікаційними системами, що становлять інформаційний ресурс держави.

Інформаційно-комунікаційна система для ведення Реєстру рахунків і сейфів повинна мати побудовану комплексну систему захисту інформації з підтвердженою відповідністю.

4. Технічні та програмні засоби ведення Реєстру рахунків і сейфів повинні забезпечувати:

автоматизоване ведення Реєстру рахунків і сейфів;

контроль за повнотою внесення реєстрової інформації до Реєстру рахунків і сейфів;

отримання даних у порядку електронної інформаційної взаємодії з депозитарними установами, Національним банком України, банками, іншими фінансовими установами, небанківськими надавачами платіжних послуг, емітентами електронних грошей, з урахуванням обмежень, встановлених законом;

можливість адаптування, зміни, поновлення, знеособлення, видалення даних реєстру публічним реєстратором Реєстру рахунків і сейфів на підставі повідомлень створювача реєстрової інформації, судового рішення, що набрало законної сили, приписів Уповноваженого Верховної Ради України з прав людини у сфері захисту персональних даних, а також у випадках, передбачених нормативно-правовими актами з питань ведення Реєстру рахунків і сейфів;

розмежування права доступу та надання контрольованого доступу користувачам;

облік дій користувачів щодо обробки даних Реєстру рахунків і сейфів, а також витягів з цього реєстру, зокрема: номер справи (запиту); дата й час запиту; тип даних, використаних для ініціювання запиту; унікальний ідентифікатор результатів; назва державного органу, що переглядає реєстр; унікальний ідентифікатор користувача посадової особи, яка здійснила запит; якщо застосовано, унікальний ідентифікатор посадової особи, яка віддала наказ про запит чи пошук, а також унікальний ідентифікатор користувача одержувача результатів запиту чи пошуку;

захист персональних даних згідно із Законом України “Про захист персональних даних”;

захист інформації згідно із Законом України “Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах”;

збереження, нерозголошення і невикористання у своїх інтересах або інтересах третіх осіб, крім випадків, передбачених законом, інформації з обмеженим доступом, порядок захисту якої, зокрема, передбачений Законами України “Про банки і банківську діяльність”, “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки” та “Про платіжні послуги”.

5. Адміністратор для створення та ведення Реєстру рахунків і сейфів:

здійснює заходи із створення, впровадження, ведення та адміністрування цього реєстру;

здійснює проведення технічних і технологічних заходів для забезпечення роботи Реєстру рахунків і сейфів;

здійснює обслуговування технічного комплексу Реєстру рахунків і сейфів;

здійснює заходи із створення, модифікації, впровадження та супроводу програмного забезпечення Реєстру рахунків і сейфів;

відповідає за збереження та захист Реєстру рахунків і сейфів, реєстрових даних та інформації;

забезпечує технічну взаємодію з іншими реєстрами;

забезпечує проведення технічних та технологічних заходів з надання, блокування та анулювання доступу до Реєстру рахунків і сейфів, що здійснюються у порядку, встановленому Кабінетом Міністрів України;

організовує і проводить навчання щодо роботи з Єдиним реєстром рахунків;

забезпечує надання доступу до інформації з Реєстру рахунків і сейфів;

здійснює інші повноваження, передбачені Законом України “Про публічні електронні реєстри”, Податковим кодексом України та цим Законом.

6. До Реєстру рахунків і сейфів не вносяться відомості, що становлять державну таємницю.

Національний банк України, банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей не передають до Реєстру рахунків і сейфів відомості про операції списання з рахунків / електронних гаманців та/або зарахування на рахунки / електронні гаманці, залишки за такими рахунками/електронними гаманцями, вміст сейфа.

Дані Реєстру рахунків і сейфів містять банківську таємницю або професійну таємницю на ринках капіталу та організованих товарних ринках.

Відомості Реєстру рахунків і сейфів, вичерпний перелік яких визначений частиною дев'ятою цієї статті, не підлягають оприлюдненню.

Інформація в Реєстрі рахунків і сейфів зберігається не менше 5 років з дня закриття банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця фізичній особі, припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі.

Строк зберігання інформації в Реєстрі рахунків і сейфів може бути продовжено, але не більше ніж на п'ять додаткових років, якщо таке продовження буде визнано необхідним для цілей запобігання, виявлення, аналізу, розслідування або судового розгляду легалізації (відмивання) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансування тероризму, фінансування зброї масового знищення, а також пов'язаних з ними предикатних злочинів.

7. Доступ користувачам до даних Реєстру рахунків і сейфів надається держателем та адміністратором цього Реєстру у порядку, встановленому

Положенням про Реєстр рахунків і сейфів, порядку його створення і ведення. Такий доступ здійснюється з дотриманням вимог Конституції України, Податкового кодексу України, цього Закону, Законів України “Про інформацію”, “Про захист персональних даних”, “Про банки і банківську діяльність”, “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”, “Про платіжні послуги”.

Користувачами Реєстру рахунків і сейфів є особи, що користуються реєстровою інформацією Реєстру рахунків і сейфів у порядку спеціального доступу та/або електронної інформаційної взаємодії між електронними реєстрами відповідно до абзаців третього, четвертого, сьомого та восьмого цієї частини.

За запитом або з письмового дозволу володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа адміністратор Реєстру рахунків і сейфів надає такому володільцю (власнику) витяг в електронній формі стосовно його банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця та договору про надання індивідуальних банківських сейфів такої особи, який не закритий / припинений на дату надання витягу. Витяг надається на безоплатній основі за формою та у порядку, встановленому Положенням про Реєстр рахунків і сейфів, порядок його створення і ведення.

Адміністратор Реєстру рахунків і сейфів не надає володільцю (власнику) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендарю (поклажодавцю) індивідуального банківського сейфа інформацію про надсилання запитів щодо нього користувачами, зазначеними у цій частині.

Спеціальний доступ до інформації з Реєстру рахунків і сейфів мають та відомості з нього використовують податкові органи (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) для виконання функцій, покладених на них цим Законом, Податковим кодексом України.

Дані, які містяться в Реєстрі рахунків і сейфів, повинні оброблятися із вжиттям належних технічних та організаційних заходів в такий спосіб, що гарантує їх належну конфіденційність та безпеку, включаючи захист від несанкціонованої або неправомірної обробки, випадкової втрати, знищення або пошкодження. Будь-яке використання даних, які містяться в Реєстрі рахунків і сейфів, крім цілей, викладених у цьому Законі, буде вважатися несанкціонованими діями щодо інформації в системі.

Обробка персональних даних, які містяться в Реєстрі рахунків і сейфів, здійснюється відповідно до Закону України “Про захист персональних даних” посадовою (службовою) особою за умови, що ця особа несе

відповідальність за розголошення професійної таємниці та/або конфіденційної інформації відповідно до закону.

Інформація з Реєстру рахунків і сейфів надається у порядку спеціального доступу та/або електронної інформаційної взаємодії між електронними реєстрами центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Національному антикорупційному бюро України, Бюро економічної безпеки України, Національному агентству з питань запобігання корупції, органам державної виконавчої служби та приватним виконавцям у порядку, встановленому Положенням про Реєстр рахунків і сейфів, порядок його створення і ведення.

Іншим особам інформація із Реєстру рахунків і сейфів надається за рішенням суду у порядку спеціального доступу. За відсутності рішення суду у випадках, передбачених законом, надаються лише відомості про депозитарні установи, банки, інші фінансові установи, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, в яких фізична особа — об'єкт запиту має відкриті банківські рахунки, рахунки у цінних паперах, платіжні, інші рахунки / електронні гаманці та договори про надання індивідуального банківського сейфа.

8. Положення про Реєстр рахунків і сейфів, порядок його створення і ведення затверджуються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з Національним банком України та Національною комісією з цінних паперів та фондового ринку.

9. До Реєстру рахунків і сейфів включаються такі дані про фізичну особу:

прізвище (за наявності), ім'я та по батькові (за наявності) володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа;

прізвище (за наявності), ім'я та по батькові (за наявності) кінцевих бенефіціарних власників (за наявності) володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа та осіб (за наявності), які діють від імені володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця та/або орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа;

податковий номер або серія (за наявності) та номер паспорта (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний податковий орган (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальний орган) і мають відмітку в паспорті) (для фізичних осіб — резидентів), податковий номер (за наявності), що підтверджує реєстрацію особи в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, або номер і серія (за наявності) паспорта або іншого документа, що посвідчує особу (для фізичних осіб — нерезидентів), володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа та осіб (за наявності), які діють від імені володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця та/або орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа;

унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності) володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа, кінцевих бенефіціарних власників (за наявності) володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа та осіб (за наявності), які діють від імені володільця (власника) банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця та/або орендаря (поклажодавця) індивідуального банківського сейфа;

інформація про відкриті / закриті банківські рахунки, рахунки у цінних паперах, платіжні та інші рахунки / електронні гаманці, яка включає дані про дату відкриття / закриття банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, вид та номер банківського/платіжного рахунка, що містить номер IBAN, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця, код валюти, дані про депозитарну, банківську, іншу фінансову установу, небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей;

інформація про індивідуальні банківські сейфи, яка включає номер та дату договору про надання індивідуального банківського сейфа, дату початку та строк дії, дату припинення договору, дані про осіб, які мають доступ до індивідуального банківського сейфа згідно з цим договором, ідентифікатор індивідуального банківського сейфа, дані про банк (філію / відділення банку, що надає сейфи для зберігання цінностей).

10. Вимоги до адміністратора, створювачів реєстрової інформації, публічних реєстраторів, види реєстрових даних, спосіб (процес) створення

створювачем реєстрової інформації, види та матеріальні форми документів, що створюються під час ведення Реєстру рахунків і сейфів, та спосіб їх реєстрації в складі такого реєстру, форми і порядок отримання реєстрової інформації, права та обов'язки користувачів Реєстру рахунків і сейфів, вимоги до системи управління ризиками та інформування суб'єктів інформаційної взаємодії про порушення цілісності реєстрової інформації, її несанкціонованої обробки визначаються Положенням про Реєстр рахунків і сейфів, порядок його створення і ведення.

Фінансове забезпечення створення програмно-технічних засобів Реєстру рахунків і сейфів, а також його функціонування здійснюється за рахунок коштів державного бюджету та інших джерел, не заборонених законодавством.

Інтеграція Реєстру рахунків і сейфів із системою електронної взаємодії електронних ресурсів здійснюється відповідно до Порядку електронної (технічної та інформаційної) взаємодії, затвердженого Кабінетом Міністрів України.

11. Днем початку функціонування Реєстру рахунків і сейфів є день опублікування центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення в газеті “Урядовий кур’єр” про початок функціонування програмного забезпечення Реєстру рахунків і сейфів.

12. Податкові органи (центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) створюють та ведуть Реєстр рахунків і сейфів, зокрема організовують одержання для ведення Реєстру рахунків і сейфів повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі від Національного банку України, депозитарних установ, банків, інших фінансових установ, які ведуть рахунки фізичних осіб, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей відповідно до цього Закону, Законів України “Про банки і банківську діяльність”, “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”, “Про платіжні послуги” та інших нормативно-правових актів, з урахуванням законів, які визначають порядок розкриття інформації з обмеженим доступом.

13. Для інформаційно-аналітичного забезпечення діяльності податкових органів (центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальних органів) використовується інформація, що надійшла від Національного банку України, депозитарних установ, банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей — про відкриття або закриття банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця

фізичній особі, про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі.

14. Податкові органи (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) мають право застосовувати до депозитарних установ, банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей, які не подали, в установлений цим Законом строк повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі, фінансові (штрафні) санкції (штрафи) в установленому цим Законом розмірі.

Стаття 38. Вимоги щодо повідомлення про відкриття або закриття рахунка/електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладання або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі

1. Національний банк України, депозитарні установи, банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей відповідно до законодавства відкривають відповідні банківські рахунки, рахунки у цінних паперах, платіжні, інші рахунки / електронні гаманці, надають індивідуальні банківські сейфи:

фізичним особам — резидентам, за наявності документа, виданого податковими органами (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальними органами), що підтверджує їх реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, або паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та офіційно повідомили про це відповідний податковий орган (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальному органу) і мають відмітку у паспорті), або іншого документа, що посвідчує особу та відповідно до законодавства України може бути використаний на території України для укладення правочинів;

фізичним особам — нерезидентам за наявності паспорта або іншого документа, що посвідчує особу, документа, виданого податковими органами (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальними органами), що підтверджує їх реєстрацію у Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків.

2. Національний банк України, депозитарні установи, банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей зобов'язані подати в електронній формі з використанням засобів електронних комунікаційних систем до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, для реєстрації інформації про банківський рахунок, рахунок у

цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець фізичної особи, договір про надання індивідуального банківського сейфа фізичної особи в Реєстрі рахунків і сейфів повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі у день відкриття / закриття банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця фізичній особі, укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі.

3. Публічний реєстратор приймає повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі в електронній формі, перевіряє їх та здійснює реєстрацію інформації про відкриття або закриття банківського рахунка, рахунка у цінних паперах, платіжного, іншого рахунка / електронного гаманця фізичній особі, укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі у Реєстрі рахунків і сейфів.

Публічними реєстраторами є посадові особи податкового органу (центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіального органу), які відповідають вимогам, визначеним статтею 15 Закону України “Про публічні електронні реєстри”, а також кваліфікаційним вимогам, визначеним Положенням про Реєстр рахунків і сейфів, порядок його створення і ведення.

Публічний реєстратор не пізніше наступного робочого дня з дня отримання повідомлення про відкриття рахунка / електронного гаманця, укладення договору про надання індивідуального банківського сейфа від Національного банку України, депозитарної установи, банку, іншої фінансової установи, небанківського надавача платіжних послуг, емітента електронних грошей зобов'язаний подати повідомлення про реєстрацію інформації про банківський рахунок, рахунок у цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець фізичній особі, договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі в Реєстрі рахунків і сейфів або відмову у реєстрації інформації про такий рахунок / електронний гаманець, договору про надання індивідуального банківського сейфа податковим органом (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальним органом) із зазначенням підстав такої відмови у порядку, визначеному цим Законом.

Якщо публічний реєстратор протягом строку, встановленого абзацом першим цієї частини, не подав повідомлення про відмову у реєстрації інформації про банківський рахунок, рахунок у цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець фізичної особи, договору про

надання індивідуального банківського сейфа фізичної особи в Реєстрі рахунків і сейфів, такий рахунок / електронний гаманець, договір про надання індивідуального банківського сейфа вважається зареєстрованим податковим органом (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальним органом) за мовчазною згодою — у час та дату отримання Національним банком України, депозитарною установою, банком, іншою фінансовою установою, небанківським надавачем платіжних послуг, емітентом електронних грошей квитанції податкового органу (центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіального органу) про підтвердження факту прийняття повідомлення про відкриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі до оброблення згідно з порядком подання таких повідомлень.

У разі отримання відмови у реєстрації інформації про банківський рахунок, рахунок у цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець, договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичної особи, Національний банк України, депозитарні установи, банк, інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей вживає заходи для усунення причин, що стали підставою для такої відмови.

Після усунення причин, що стали підставою для відмови податковим органом (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальним органом) у реєстрації інформації про банківський рахунок, рахунок у цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець, договір про надання індивідуального банківського сейфа фізичної особи, або у разі ненадходження у строк, визначений абзацом першим цієї частини, квитанції податкового органу (центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіального органу) про підтвердження факту прийняття повідомлення про відкриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі до оброблення, Національний банк України, депозитарні установи, банк, інша фінансова установа, небанківський надавач платіжних послуг, емітент електронних грошей повторно надсилає повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа.

4. Порядок подання, форма і зміст повідомлення про відкриття або закриття рахунка / електронного гаманця фізичній особі, повідомлення про укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі, перелік підстав для відмови податковим органом (центральним органом виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальним органом) у реєстрації інформації

про банківський рахунок, рахунок у цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець фізичної особи, договір про надання індивідуального банківського сейфа фізичної особи у Реєстрі рахунків і сейфів визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну фінансову політику, за погодженням з відповідними органами, які здійснюють державне регулювання ринків фінансових послуг.

5. Отримання Національним банком України, депозитарною установою, банком, іншою фінансовою установою, небанківським надавачем платіжних послуг, емітентом електронних грошей повідомлення про відмову у реєстрації інформації про банківський рахунок, рахунок цінних паперах, платіжний, інший рахунок / електронний гаманець фізичної особи у Реєстрі рахунків і сейфів не є підставою для зупинення видаткових операцій за рахунком / електронним гаманцем фізичної особи та його закриття.”;

28) у розділі X “Прикінцеві та перехідні положення”:

у пункті 4¹ слова і цифру “-” г” пункту 8” замінити словами і цифрами “і “в” пункту 8, абзацом першим пунктів 8¹ та 8²”

доповнити пунктами 5¹ та 5² такого змісту:

“5¹. Установити, що Національний банк України, депозитарні установи, банки, інші фінансові установи, небанківські надавачі платіжних послуг, емітенти електронних грошей протягом шести місяців з дня початку функціонування Реєстру рахунків і сейфів подають в електронній формі з використанням засобів електронних комунікаційних систем захищеними каналами зв'язку згідно з вимогами законодавства з питань технічного та криптографічного захисту інформації до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, у порядку та за формою, відповідно до статті 38 цього Закону повідомлення про відкриті рахунки / електронні гаманці фізичній особі, повідомлення про укладення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичній особі, які були відкриті / укладені станом на 00 годину 01 хвилину дня початку функціонування Реєстру рахунків і сейфів.

Дані про податковий номер, що підтверджує реєстрацію фізичної особи — нерезидента в Державному реєстрі фізичних осіб — платників податків, у повідомленнях про відкриті рахунки / електронні гаманці, повідомленнях про укладення договору про надання індивідуального банківського сейфа фізичних осіб відкриті / укладені до дня початку функціонування Реєстру рахунків і сейфів, зазначаються за наявності.

5². Довірчі власники трастів або інших подібних правових утворень, які набули статусу довірчих власників або вступили в ділові відносини чи придбали нерухоме майно на території України від імені трасту або іншого подібного правового утворення до набрання чинності нормативно-

правовими актами, якими затверджені форма і порядок надсилання до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, інформації відповідно до частини третьої статті 5² цього Закону подають таку інформацію протягом шести місяців з дня набрання чинності відповідними нормативно-правовими актами але не раніше дня початку функціонування Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень.”.

11. У статті 136 Закону України “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки” в редакції Закону України від 19 червня 2020 року № 738-ІХ:

пункт “а” частини восьмої викласти в такій редакції:

“а) про відкриття та закриття рахунків відповідно до статті 69 Податкового кодексу України та статті 38 Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”;

доповнити частиною десятою такого змісту:

“10. Спеціальний доступ до інформації з Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб, що становить професійну таємницю, мають та відомості з нього використовують податкові органи (центральный орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, його територіальні органи) для виконання функцій, покладених на них Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” та Податковим кодексом України.

Інформація з Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб, що становить професійну таємницю, надається у порядку спеціального доступу та/або електронної інформаційної взаємодії між електронними реєстрами центральному органу виконавчої влади, який реалізує державну політику у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, Національному агентству України з питань виявлення, розшуку та управління активами, одержаними від корупційних та інших злочинів, Національному антикорупційному бюро України, Бюро економічної безпеки України, Національному агентству з питань запобігання корупції, органам державної виконавчої служби та приватним виконавцям у порядку, встановленому Положенням про Реєстр рахунків і сейфів, порядок його створення і ведення.”.

12. Частину першу статті 50 Закону України “Про фінансові послуги та фінансові компанії” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 3—4, ст. 10 із наступними змінами) доповнити пунктами 11¹ та 11² такого змісту:

“11¹) незабезпечення фінансовою компанією, ломбардом належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу, функціонування належної системи управління ризиками;

11²) невиконання фінансовою компанією, ломбардом двох та/або більше рішень Регулятора про застосування заходів впливу, передбачених Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (крім штрафів), вимог Регулятора про усунення та/або недопущення в подальшій діяльності порушень у цій сфері, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, прийнятих / вчинених Регулятором протягом трьох років.”.

13. У Законі України “Про платіжні послуги” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 10—11, ст. 26 із наступними змінами):

1) частину восьму статті 11 доповнити пунктами 13¹ та 13² такого змісту:

“13¹) незабезпечення надавачем платіжних послуг належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу, функціонування належної системи управління ризиками;

13²) невиконання надавачем платіжних послуг двох та/або більше рішень Національного банку України про застосування заходів впливу, передбачених Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (крім штрафів), вимог Національного банку України про усунення виявлених та/або недопущення в подальшій діяльності порушень у цій сфері, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, прийнятих / вчинених протягом трьох років.”;

2) статтю 70 доповнити частиною четвертою такого змісту:

“4. Небанківські надавачі платіжних послуг для цілей ведення Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб відповідно до статті 38 Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” зобов’язані надавати до центрального органу виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, повідомлення про відкриття та/або закриття рахунка/електронного гаманця фізичній особі.”.

14. Частину другу статті 123 Закону України “Про страхування” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 12—13, ст. 28) доповнити пунктами 8¹ та 8² такого змісту:

“8¹) незабезпечення страховиком належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу, функціонування належної системи управління ризиками;

8²) невиконання страховиком двох та/або більше рішень Регулятора про застосування заходів впливу, передбачених Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (крім штрафів), вимог Регулятора про усунення виявлених та/або недопущення в подальшій діяльності порушень у цій сфері, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, прийнятих/вчинених протягом трьох років.”.

15. Частину першу статті 58 Закону України “Про кредитні спілки” (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 85—86, ст. 315) доповнити пунктами 10¹ і 10² такого змісту:

“10¹) незабезпечення кредитною спілкою належної організації та проведення первинного фінансового моніторингу, функціонування належної системи управління ризиками;

10²) невиконання кредитною спілкою двох та/або більше рішень Регулятора про застосування заходів впливу, передбачених Законом України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” (крім штрафів), вимог Регулятора про усунення виявлених та/або недопущення в подальшій діяльності порушень у цій сфері, та/або про вжиття заходів для усунення причин, що сприяли їх вчиненню, прийнятих/вчинених протягом трьох років.”.

II. Прикінцеві положення

1. Цей Закон набирає чинності через шість місяців з дня його опублікування, крім:

пункту 8 (щодо внесення змін до Закону України “Про безоплатну правничу допомогу”) розділу I цього Закону, який набирає чинності з 1 січня 2026 року;

підпункту 6 (щодо доповнення Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” статтями 5²—5⁵), абзаців сьомого — дев’ятого підпункту 9 (щодо доповнення частини другої статті 8 Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним

шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” пунктом 8²⁾ пункту 10 розділу I цього Закону, які набувають чинності з дня початку функціонування Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень;

підпункту 27 (щодо доповнення Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” розділом IX¹⁾ пункту 10 розділу I цього Закону, який набирає чинності з дня початку функціонування Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб.

2. Кабінету Міністрів України:

1) у тримісячний строк з дня опублікування цього Закону:

подати на розгляд Верховної Ради України пропозиції щодо приведення законодавчих актів України у відповідність із цим Законом;

привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом;

забезпечити прийняття актів, необхідних для реалізації цього Закону;

забезпечити приведення міністерствами, іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим Законом;

2) не пізніше 1 липня 2027 року забезпечити створення та функціонування Реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб та Реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень.

3. Рекомендувати Національному банку України та Національній комісії з цінних паперів та фондового ринку протягом шести місяців з дня опублікування цього Закону привести власні нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом.

**Голова
Верховної Ради України**

ПРОЕКТ

Вноситься
Кабінетом Міністрів України

Д. ШМИГАЛЬ

“ ”

2025 р.

ПОСТАНОВА ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про прийняття за основу проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)”

Верховна Рада України постановляє:

1. Прийняти за основу проект Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)” (реєстраційний номер _____), поданий Кабінетом Міністрів України.

2. Комітетові Верховної Ради України з питань фінансів, податкової та митної політики доопрацювати зазначений законопроект з урахуванням зауважень і пропозицій суб'єктів права законодавчої ініціативи та внести його на розгляд Верховної Ради України у другому читанні.

Голова
Верховної Ради України

1704 2025 заст
Шмигаль

Шмигаль

ВИСНОВОК
Секретаріату Кабінету Міністрів
до проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих
актів України щодо забезпечення відповідності актам права
Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим
Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до
Єдиної зони платежів у євро (SEPA)”
та матеріалів до нього

Законопроект внесено Мінфіном листом від 10 квітня 2025 р. № 26110-02-3/10497 (реєстраційний номер Секретаріату Кабінету Міністрів 583/0/4-25 від 11 квітня 2025 р.) та листом від 17 квітня 2025 р. №

1. Підстави для розроблення проекту акта та/або проблемні питання, які пропонується врегулювати

З метою вступу до Європейського Союзу Україні необхідно виконати ряд вимог, визначених Європейською Комісією, зокрема потребує приведення у відповідність до міжнародних стандартів законодавство у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення (далі – запобігання та протидія), в частині виконання умов, встановлених Європейською платіжною радою, необхідних для подання Україною заявки стосовно приєднання до Єдиної зони платежів у євро (SEPA).

Для подання заявки на приєднання до SEPA держава-заявник повинна довести відповідність національного законодавства актам права Європейського Союзу у сферах захисту конкуренції, захисту персональних даних, запобігання та протидії, фінансових послуг, державного регулювання та нагляду за діяльністю на ринках фінансових послуг, включаючи банківську діяльність.

Крім того, відповідно до норм Директиви Європейського парламенту та Ради (ЄС) 2015/849 від 20 травня 2015 р. (із змінами) “Про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС”, держави – члени повинні забезпечити:

– створення та ведення реєстру бенефіціарних власників трастів та інших типів правових угод, а також доступ до цієї інформації для компетентних органів і підрозділів фінансової розвідки без будь-яких обмежень, зобов’язаних осіб у рамках належної перевірки клієнтів, будь-якої фізичної або юридичної особи, яка може продемонструвати законний інтерес тощо;

– впровадження централізованого механізму, що дозволить своєчасно ідентифікувати будь-яких фізичних або юридичних осіб, які утримують або контролюють платіжні та банківські рахунки і депозитні сейфи, а також забезпечення своєчасного та без обмежень, безпосереднього доступу до цієї інформації національних підрозділів фінансової розвідки.

Створення реєстру рахунків фізичних осіб також передбачено завданням розділу “Заходи з протидії відмиванню грошей” Плану України, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18 березня 2024 р. № 244.

Крім того, протоколом наради щодо приєднання України до SEPA та підготовки заявки про наміри подати офіційний запит на приєднання до SEPA, проведеної під головуванням Прем'єр-міністра України Д. Шмигала 18 березня 2025 р. (№ 8989/0/1-25 від 20 березня 2025 р.), надано доручення Мінфіну у строк до 10 квітня 2025 р. внести в установленому порядку на розгляд Кабінету Міністрів законопроект щодо приєднання України до SEPA, який передбачатиме внесення до законодавства змін, необхідних для виконання Україною вимог щодо подання заявки на приєднання.

Законопроектом пропонується, зокрема:

- створення реєстру рахунків та індивідуальних банківських сейфів фізичних осіб, де ДПС є держателем та адміністратором цього реєстру, відомостей, які вносяться до нього, переліку суб'єктів, які надсилатимуть до ДПС інформацію про рахунки та індивідуальні банківські сейфи фізичних осіб, переліку користувачів, які користуються інформацією цього реєстру у порядку спеціального доступу та/або електронної інформаційної взаємодії між електронними реєстрами;

- створення реєстру кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень, де ДПС є держателем та адміністратором цього реєстру, відомостей, які вносяться до нього, переліку осіб, які надсилатимуть до ДПС інформацію про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень, переліку користувачів, які мають спеціальний доступ до цього реєстру, а також запровадження механізму верифікації інформації про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень;

- введення поняття викривача у сфері запобігання та протидії та затвердження його правового статусу;

- встановлення обов'язку для Національного банку, банків, інших фінансових установ, небанківських надавачів платіжних послуг, емітентів електронних грошей направляти до ДПС повідомлення про відкриття та/або закриття рахунків / електронних гаманців фізичних осіб, укладення або припинення договору про надання індивідуального банківського сейфа, надання права на безоплатну вторинну правничу допомогу викривачам, у зв'язку з повідомленням ними інформації про порушення у сфері запобігання та протидії, а також інших прав та гарантій захисту викривачів, а також встановлення заборони на розкриття інформації про викривача, його близьких осіб;

- удосконалення процедури верифікації інформації про кінцевих бенефіціарних власників юридичних осіб та удосконалення застосування режиму санкцій за неподання, несвоєчасне подання, подання завідомо недостовірних відомостей про кінцевого бенефіціарного власника та/або структури власності юридичної особи;

- розширення переліку спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу суб'єктами господарювання, які здійснюють зберігання або торговельну діяльність культурними цінностями через вільні порти та/або надають посередницькі послуги в такій торговельній діяльності, встановлення вимоги щодо виконання ними обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу забезпечуються за умови, якщо сума фінансової операції (або пов'язаних фінансових операцій) дорівнює або перевищує 400 тис. гривень, а також визначення, що державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії за такими суб'єктами здійснюється Мінфіном;

- розширення переліку спеціально визначених суб'єктів первинного фінансового моніторингу довірчими власниками трасту або іншого подібного правового утворення, які є резидентами України, а також визначення, що державне регулювання та нагляд у сфері запобігання та протидії за такими суб'єктами здійснюється Мін'юстом;

- встановлення необхідності затвердження вищим органом управління суб'єкта первинного фінансового моніторингу правил фінансового моніторингу, програм проведення

первинного фінансового моніторингу та інших внутрішніх документів з питань фінансового моніторингу;

– встановлення обов'язку для суб'єктів первинного фінансового моніторингу:

повідомляти ДПС про виявлення розбіжностей між отриманими ними в результаті здійснення належної перевірки та розміщеними в реєстрі кінцевих бенефіціарних власників трастів та інших подібних правових утворень відомостями про кінцевих бенефіціарних власників трастів або інших подібних правових утворень;

надавати відомості, що можуть свідчити про ознаки вчинення правопорушень, до відповідних суб'єктів державного фінансового моніторингу, правоохоронних та інших державних органів;

вживати заходів щодо недопущення до управління, набуття істотної участі у суб'єктів первинного фінансового моніторингу осіб, які мають судимість за злочини проти основ національної безпеки України, миру, безпеки людства тощо, їх спільників та/або співучасників, а також щодо перевірки бездоганної ділової репутації суб'єктів первинного фінансового моніторингу, що провадить свою діяльність одноособово, без утворення юридичної особи;

– удосконалення повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізацію державної політики у сфері запобігання та протидії легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення, та спеціально уповноваженого органу;

– впровадження ефективних, стримуючих та пропорційних санкцій за порушення суб'єктами первинного фінансового моніторингу вимог законодавства у сфері запобігання та протидії, які відповідають вимогам стандартів FATF та Директивам ЄС про запобігання використанню фінансової системи для відмивання грошей та фінансування тероризму;

– введення поняття довірчого власника трасту та визначення його обов'язків, зокрема під час подання інформації про кінцевого бенефіціарного власника;

– введення кримінальної відповідальності за протидію виконанню обов'язків суб'єкта первинного фінансового моніторингу.

Законопроектом вносяться зміни до Законів України: “Про банки і банківську діяльність”, “Про безоплатну правничу допомогу”, “Про державну реєстрацію юридичних осіб, фізичних осіб – підприємців та громадських формувань”, “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення”, “Про виконавче провадження”, “Про ринки капіталу та організовані товарні ринки”, “Про платіжні послуги”, “Про фінансові послуги та фінансові компанії”, “Про страхування”, “Про кредитні спілки”, “Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності”, а також до Кодексу законів про працю України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Кримінальний кодекс України, Кодексу адміністративного судочинства України, Цивільного процесуального кодексу України.

2. Фахова експертиза

Оцінка ефективності

Реалізація законопроекту сприятиме імплементації в національне законодавство вимог міжнародних стандартів у сфері боротьби з відмиванням коштів, виконанню умов для отримання Україною членства в Європейському Союзі, отриманню позитивної оцінки Комітетом Ради Європи з оцінки заходів протидії відмиванню коштів та фінансуванню тероризму (MONEYVAL) щодо ефективного впровадження рекомендацій FATF.

Крім того, прийняття акта дасть змогу забезпечити подання Україною заявки стосовно приєднання до Єдиної зони платежів у євро (SEPA), що суттєво вигідно для українського бізнесу, громадян України та держави, зокрема в частині зниження вартості грошових переказів між Україною та країнами Європейського Союзу.

Також прийняття законопроекту сприятиме отриманню фінансової допомоги від Європейського Союзу у розмірі 50 мільярдів євро.

За висновком головного розробника законопроект не містить норм регуляторного характеру.

Проект акта відповідає пункту 6.4. Розвиток фінансового сектору Програми діяльності Кабінету Міністрів (Поглиблення реформ у сферах бухгалтерського обліку та аудиторської діяльності в частині гармонізації національного законодавства з вимогами законодавства ЄС та міжнародними стандартами з метою підвищення конкурентоспроможності країни та залучення іноземних інвестицій в національну економіку).

Законопроект відноситься до кроку 8 Плану пріоритетних дій Уряду на 2025 рік (Вжиття заходів з імплементації в національне законодавство міжнародних стандартів у сфері боротьби з відмиванням коштів та фінансуванням тероризму, зокрема стандартів FATF та ЄС, в тому числі шляхом розроблення та подання Кабінетові Міністрів України законопроектів про внесення змін до Закону України “Про запобігання та протидію легалізації (відмиванню) доходів, одержаних злочинним шляхом, фінансуванню тероризму та фінансуванню розповсюдження зброї масового знищення” щодо забезпечення відповідності актам права ЄС та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA).

Законопроект не потребує фінансування з державного чи місцевих бюджетів, оскільки головним розробником зазначено, що видатки на створення та введення відповідних реєстрів ДПС буде здійснювати в межах видатків на функціонування ДПС за бюджетною програмою за КПКВК 3507010 “Керівництво та управління у сфері податкової політики” на відповідний рік.

Відповідність зобов’язанням у сфері європейської інтеграції

Передбачені законопроектом правовідносини врегульовані правом Європейського Союзу та охоплюються міжнародно-правовими зобов’язаннями України у сфері європейської інтеграції.

3. Юридична експертиза

Проектом Закону України “Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)” передбачено внесення відповідних змін, зокрема до Кримінального кодексу України, та до Кодексу України про адміністративні правопорушення.

Водночас відповідно до частини шостої статті 3 Кримінального кодексу України зміни до законодавства України про кримінальну відповідальність можуть вноситися виключно законами про внесення змін до цього Кодексу та/або до кримінального процесуального законодавства України, та/або до законодавства України про адміністративні правопорушення.

Також відповідно до статті 2 Кодексу України про адміністративні правопорушення зміни до законодавства України про адміністративні правопорушення можуть вноситися виключно законами про внесення змін до цього Кодексу та інших законів України, що встановлюють адміністративну відповідальність, та/або до законодавства України про кримінальну відповідальність, та/або до кримінального процесуального законодавства України.

Відтак неможливо внести зміни одним проектом Закону до декількох законодавчих актів, згаданих у ньому, адже це є порушенням приписів Кримінального кодексу України та Кодексу України про адміністративні правопорушення. Зміни до зазначених Кодексів мають вноситися окремими законами.

Під час опрацювання в Секретаріаті Кабінету Міністрів до законопроекту внесено без зміни суті правки редакційного характеру та приведено його у відповідність з вимогами нормопроектувальної техніки.

4. Результати узгоджень та консультацій

Узгодження

Законопроект погоджено: без зауважень із Мінекономіки, МВС, ДПС, Держфінмоніторингом; із зауваженнями, які враховано із НКЦПФР, НАЗК; із зауваженнями, які враховано частково із Міцифри, Мін'юстом.

Відповідно до § 39 Регламенту Кабінету Міністрів Національний банк вважається як таким, що погодив проект без зауважень.

Згідно з вимогами § 37² Регламенту Кабінету Міністрів законопроект було надіслано листом Мінфіну від 8 квітня 2025 р. № 26110-04-5/10249 до Національного агентства з питань запобігання корупції для визначення доцільності проведення антикорупційної експертизи (вхідний номер НАЗК 64691/0/03-25 від 9 квітня 2025 р.).

Консультації

Положення законопроекту не потребують проведення консультацій з громадськістю.

Законопроект не стосується соціально-трудової сфери, прав осіб з інвалідністю, питань функціонування місцевого самоврядування, прав та інтересів територіальних громад, місцевого та регіонального розвитку, функціонування і застосування української мови як державної, сфери наукової та науково-технічної діяльності.

Громадська антикорупційна, громадська антидискримінаційна та громадська гендерно-правова експертизи не проводились.

5. Резюме за результатами експертизи

Реалізація законопроекту сприятиме адаптації національного законодавства України у відповідність до європейських стандартів.

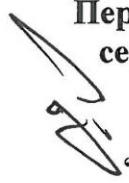
Законопроект забезпечить виконання поставленої мети та відповідає встановленим регламентним вимогам.

Законопроект пропонується для розгляду в установленому порядку.

**Директор Департаменту з питань
фінансового та економічного
розвитку**

Валентина ЯЩУК
“17” квітня 2025 р.

**Перший заступник Державного
секретаря Кабінету Міністрів**

Костянтин МАР'ЄВИЧ
“ ” квітня 2025 р.

17.04.2025

ОЦІНКА

відповідності проекту акта зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, зокрема міжнародно-правовим, та праву Європейського Союзу (acquis ЄС)

до проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)» (вх. № 583/0/4-25 від 11.04.2025)

Підсумкова характеристика: не суперечить.

Резюме: передбачені проектом акта правовідносини **врегульовані** правом Європейського Союзу та **охоплюються** міжнародно-правовими зобов'язаннями України у сфері європейської інтеграції.

Критерії оцінки:

1	<i>Проект акта відповідає міжнародно-правовим зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, зокрема актам права ЄС, передбаченим Угодою про асоціацію, іншими міжнародними договорами або програмними документами України у сфері європейської інтеграції</i>	Так
1.1	- не суперечить зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції	Так
1.2	- не суперечить положенням права ЄС, щодо яких в Україні відсутні зобов'язання у сфері європейської інтеграції	Так
1.3	- не суперечить за своєю метою зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції (повністю або частково)	Так
2	<i>Проект акта відповідає меті (цілям)/принципам Угоди про асоціацію та/або акту ЄС</i>	Так
3	<i>Застосовані в проекті акта визначення та термінологія є відповідними визначенням акта ЄС/використанню термінології акта ЄС</i>	Так

Проект Закону України «Про внесення змін до деяких законів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)» (далі – проект Закону) охоплюється:

зобов'язаннями України у сфері європейської інтеграції, передбаченими окремими положеннями Угоди про асоціацію між Україною, з однієї сторони, та Європейським Союзом, Європейським співтовариством з атомної енергії і їхніми державами-членами, з іншої сторони, зокрема Статтями 20 та 127;

окремими положеннями *acquis* ЄС¹, рекомендованими для імплементації Генеральним директором з питань фінансової стабільності, фінансових послуг та союзу ринків капіталу Європейської Комісії в рамках розгляду Європейською платіжною радою заявки України на приєднання до Єдиної зони платежів у євро.

Проект Закону також відповідає:

пунктам 87 та 88 плану заходів з виконання рекомендацій Європейської Комісії, представлених у Звіті про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу 2024 року, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 28.03.2025 № 300;²

крокам 4.9 та 4.10 Плану України, затвердженого розпорядженням Кабінету Міністрів України від 18.03.2024 № 244.³

Крім того, Урядовим офісом координації європейської та євроатлантичної інтеграції було проведено експертизу зазначеного проекту Закону на відповідність зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та з урахуванням права Європейського Союзу (*acquis* ЄС). Результати розгляду проекту акта було надіслано Міністерству фінансів України листом від 10.04.2025 р. № 8860/0/2-25.

Експерт з *acquis* ЄС

Олексій ГУЗЬКО

**Генеральний директор
Урядового офісу координації
європейської та євроатлантичної
інтеграції**

Олександр ІЛЬКОВ

---

¹ Директиви Європейського Парламенту та Ради (ЄС):

(1) 2015/849 від 20 травня 2015 року «Про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму, про внесення змін до Регламенту Європейського Парламенту і Ради (ЄС) № 648/2012 та про скасування Директиви Європейського Парламенту і Ради 2005/60/ЄС та Директиви Комісії 2006/70/ЄС»; (2) 2018/843 від 30 травня 2018 року «Про внесення змін до Директиви (ЄС) 2015/849 про запобігання використанню фінансової системи для цілей відмивання грошей або фінансування тероризму та про внесення змін до директив 2009/138/ЄС і 2013/36/ЄС»; (3) 2019/1153 від 20 червня 2019 року «Про встановлення правил, що сприяють використанню фінансової та іншої інформації для запобігання окремим кримінальним правопорушенням, їх виявлення, розслідування або кримінального переслідування, та про скасування Рішення Ради 2000/642/ЮВС».

² У своїх рекомендаціях, представлених у Звіті про прогрес України в рамках Пакета розширення Європейського Союзу 2024 рік, **Європейська Комісія рекомендує:** (1) продовжити підготовку до подання заявки щодо приєднання до Єдиної зони платежів у євро, а також (2) вжити заходів для створення єдиного реєстру банківських рахунків фізичних та юридичних осіб відповідно до актів права ЄС та удосконалення законодавства щодо реєстрації бенефіціарних власників для всіх типів корпоративних та юридичних осіб в Україні, включаючи трасти.

³ (1) набрання чинності законодавством про єдиний реєстр банківських рахунків та (2) функціонування необхідного програмного та апаратного забезпечення для зазначеного реєстру.

ДОВІДКА
про погодження проєкту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо забезпечення відповідності актам права Європейського Союзу та відповідним критеріям, встановленим Європейською платіжною радою, з метою приєднання України до Єдиної зони платежів у євро (SEPA)»

Проєкт акта розробило Міністерство фінансів України.

1. Проєкт акта погоджено без зауважень

Пронін Ф. Є.	Голова Державної служби фінансового моніторингу України
Троцько А. В.	В. о. заступника Голови Державної податкової служби України
Свириденко Ю. А.	Перший віце-прем'єр-міністр України – Міністр економіки України
Клименко І. В.	Міністр внутрішніх справ України

2. До проєкту акта висловлено зауваження (пропозиції), які враховано

Магомедов Р. С.	Голова Національної комісії з цінних паперів та фондового ринку
Корнелюк М. В.	В. о. Голови Національного агентства з питань запобігання корупції

3. До проєкту акта висловлено зауваження (пропозиції), які враховано частково

Кучерявенко М. П.	Перший заступник Міністра юстиції України
Вискуб О. А.	Перший заступник Міністра цифрової трансформації України

4. Заінтересовані органи виконавчої влади, які відповідно до § 39 цього Регламенту вважаються такими, що погодили проєкт без зауважень:

Національний банк України

09.04.2025 № 105/34987

5. Висновок Мін'юсту: від 10.04.2025 № 51886/60256-26-25/7.3.4 із загальною підсумковою оцінкою: відповідний із зауваженнями щодо недотримання вимог нормопроектувальної техніки.

ДОКУМЕНТ СЕД Мінфін АСКОД

Сертифікат [3FAA9288358EC003040000065FC2E007C0FE100](#)

Підписувач [Марченко Сергій Михайлович](#)

Дійсний з [26.02.2025 17:10:38](#) по [24.02.2027 17:10:38](#)

Міністерство фінансів України

26110-02-3/11278 від 17.04.2025

6. Висновок НАЗК: для визначення необхідності проведення антикорупційної експертизи законопроект надіслано листом від 08.04.2025 № 26110-04-5/10249 до Національного агентства з питань запобігання корупції (вх. лист від 09.04.2025 № 64691/0/03-25).

7. Висновок Урядового офісу координації європейської та євроатлантичної інтеграції Секретаріату Кабінету Міністрів України від 10.04.2025 № 8860/0/2-25 із загальною підсумковою оцінкою: не суперечить зобов'язанням України у сфері європейської інтеграції, у тому числі міжнародно-правовим, та правом Європейського Союзу (acquis ЕС).

Протокол узгодження позицій додається.

Міністр фінансів України

Сергій МАРЧЕНКО

_____ 2025 р.